

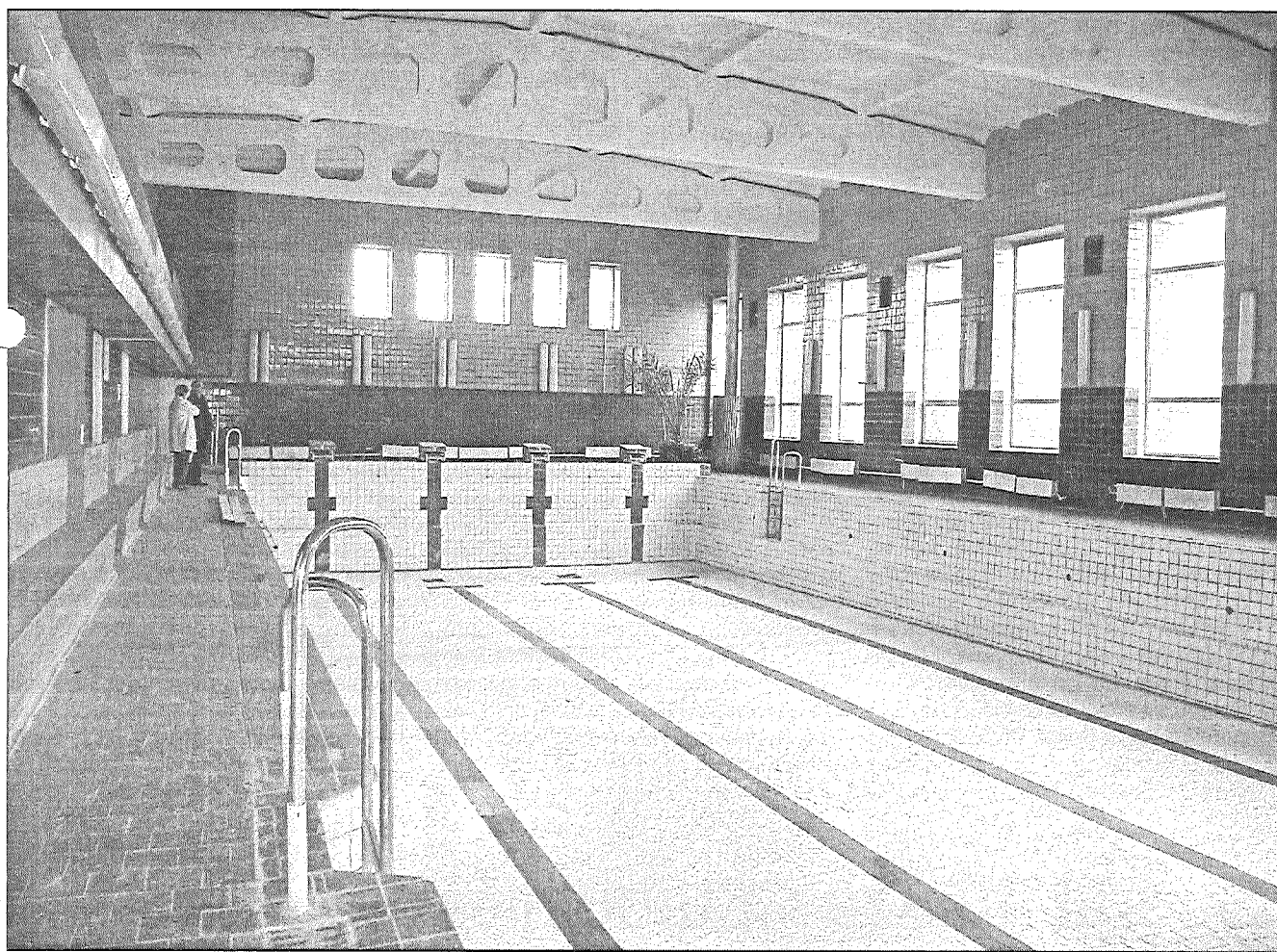

ISSN 1407-9321

Baseinā preilieši šogad, visticamāk, nepeldēsies

Preiļu rajona galvenās bibliotēkas bērnu nodaļa

● SIA «SAU» piederošais peldbaseins, visticamāk, arī turpmāk nebūs piepildīts ar ūdeni, bet daudzu Preiļu novada iedzīvotāju sapnis izmantot tā pakalpojumus šoziem paliks nepiepildīts, jo domes vadība un uzņēmējs neapņēma atbilstošu lēmumu. Iedzīvotāju intereses kārtējo reizi pastumtas malā. Foto: A.Stepanovs

Pagaidām nav cerību, ka Preiļu un apkārtnē pašvaldību iedzīvotāji šogad varētu izmantot SIA «SAU» piederošā baseina pakalpojumus. Visvairāk uz to cerēja novada skolu audzēkņi, kuriem tur mācību gada laikā varētu notikt peldēšanas nodarbības.

Peldbaseins Preiļos nedarbojas jau vairākus gadus. Tā slēgšanas iemesls bija vienkāršs – bez pašvaldības līdzdalības un finansiāla atbalsta tā uzturēšana SIA «SAU» radīja zaudējumus. Atrast kopīgu valodu starp abām pusēm nav izdevies.

Pēc iedzīvotāju vairākkārtējiem pamudinājumiem sakārtot attiecības starp pašvaldību un uzņēmēju, kura īpašumā atrodas pirts komplekss un baseins, šī gada sākumā tika sperts pirmais solis – nolemts, ka dome peldbaseinu no uzņēmēja nomās. Apstiprinot novada domes budžetu, deputāti pat rezervēja šim nolūkam 15 000 latu. Bija domāts, ka par šo

naudu baseins varētu darboties no oktobra sākuma līdz gada beigām.

Kā liecina dokumenti, Preiļu novada domes priekšsēdētājs Jānis Eglītis 13. janvārī parakstīja rīkojumu, kurā uzdeva domes izpilddirektoram Vladimiram Ivanovam, sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komitejas priekšsēdētājam Aldim Adamovičam un SIA «Preiļu saimnieks» valdes priekšsēdētājam Jānim Mūrniekam izstrādāt līguma par baseina nomu projektu. SIA «SAU» direktors Jānis Teilāns par to saņēma attiecīgu vēstuli, kurā norādīts, ka budžetā apstiprināti līdzekļi baseina nomai šī gada oktobrim, novembrim un decembrim.

Lai nodrošinātu normālu baseina darbību, ir vajadzīgs ilgstošs sadarbības vai nomas līgums, kurš ļautu risināt vairākas aktuālas problēmas, uzskata uzņēmējs. Nepieciešama kvalificēta personāla piesaiste ar normālu atalgojumu un darba perspektīvu vismaz uz trim četrām gadiem, pakāpeniska

baseina un ar to saistīto iekārtu (ūdens sagatavošanas, attīrīšanas, padeves) rekonstrukcija. Ja kāds domā, ka tagad baseinā, kas vairākus gadus stāvējis tukšs, var ielaist ūdeni un ļaut, lai visi tur plūncājas, tad tas ir maldīgs uzskats, saka J. Teilāns. Ar savu viedokli viņš iepazīstinājis arī domniekus.

«Novadnieka» rīcībā ir šī gada 24. jūlijā notikušās Preiļu novada domes sēdes protokola izraksts, kur, izskatot jautājumu par baseina darbību, domes deputāti vienbalsīgi vienojušies, ka izpilddirektoram jāsaņem līguma projekts baseina nomai uz trim turpmākajiem gadiem septiņus mēnešus gadā (no oktobra līdz aprīļa beigām), kā arī izpilddirektora V. Ivanova sagatavotais peldbaseina nomas līgums, kas paredz nomas maksu par peldbaseina izmantošanu 5000 latu apmērā ik mēnesi. Taču divai nākamajiem ir tas, ka SIA «SAU» direktors J. Teilāns, kā viņš apliecināja «Novadniekam», šādus dokumentus nav saņēmis. Preiļu novada domes

priekšsēdētājs apgalvo pretējo – līguma projekts par peldbaseina nomu ticis izstrādāts jau jūlijā, bet no uzņēmēja puses nekāda rīcība nav sagaidīta.

J. Teilāns paskaidroja, ka pirms diviem gadiem ticis izstrādāts apjomīgs projekts, kas paredzējis ne tikai peldbaseina un iekārtu rekonstrukciju, bet arī gērbtuvju pārbūvi, atpūtas telpu ierīkošanu, saunas, slapjās pirts un hidromasāžas ierīkošanu, lai varētu nodrošināt plaša kompleksa izveidi, kas atbilstu mūsdienu prasībām. Pašvaldība par šādu ideju nav izrādījusi ieinteresētību, tāpēc uzņēmējs negatavoja objektu ieguldīt līdzekļus un nav pārliecināts, ka piedāvātā ilgtermiņa sadarbība varētu kļūt realitāte.

«Novadnieks» neņem spriest, kādi bijuši minēto dokumentu ceļi no domes uz SIA «SAU» un atpakaļ, taču situācija ir skaidra tajā ziņā, ka tuvākajā laikā izmantot peldbaseina pakalpojumus preilieši nevarēs.

L. Kirillova

Vai tev ir savs «NOVADNIEKS»?

ABONĒ

VISĀS Preiļu rajona pasta nodaļās, redakcijā Brīvības ielā 14, Preiļos, vai **internetā** www.novadnieks.lv no **JEBKURAS** mēneša dienas un saņem jau nākamo laikraksta numuru.

PARAKSTIES

UZ «NOVADNIEKU» līdz gada beigām un vinnē loterijā

☛ divas Baltic Trust Bank maksājumu kartes Ls 50 vērtībā,
☛ četrus ekskluzīvus «LETTGLAS» stikla izstrādājumus

Loterijas pieteikums nr. 1231.

Loterijās piedalās arī «Novadnieka» gada abonenti un tie lasītāji, kas abonējuši laikrakstu uz 3 mēnešiem līdz gada beigām.

ZIŅAS

Tiks izgaismoti Riebiņu novada dievnami

19. septembrī Riebiņu novada domē viesojās SIA Philips Latvija pārstāvis Ingars Ozoliņš, lai klātienē aplūkotu visus novada dievnamus, kuriem nepieciešams izstrādāt tehniskos projektus to izgaismošanai, «Novadnieku» informē Riebiņu novada domes sabiedrisko attiecību speciālists Rolands Naglis.

Novada dome 2006. gada budžetā jau bija ielāgojusi 1300 latu novada baznīcu ārējo fasāžu izgaismošanai. Šie līdzekļi tiks apgūti jau šogad. Plānots, ka arī nākamā gada budžetā tiks iekļauts jautājums par līdzekļu piešķiršanu novada dievnamu izgaismošanai.

Kā norādīja Riebiņu novada domes izpilddirektors Āris Elsts, šogad par prioritāriem objektiem nolemts izvēlēties Galēnu Romas katoļu baznīcu un vecticībnieku draudžu lūgšanu namus. Pārējo dievnamu izgaismošana atbilstoši līdzekļu iespējām tiks paveikta 2007. gadā.

Valsts sekretāre piedalās Latgales plānošanas reģiona attīstības padomes sēdē Preiļos

Šodien Preiļos notiek Latgales plānošanas reģiona attīstības padomes sēde. Tās darbā piedalās Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrijas valsts sekretāre Ilze Kukute. Preiļu rajona padome pārstāv padomes priekšsēdētājs Andris Vaivods un Vārkavas pagasta domes priekšsēdētājs Arturs Štagars. Valsts sekretāre diskutēs par jautājumiem, kas saistīti ar plānošanas reģiona sadarbības komisijas izveidošanu, tās nolikumu un izpildfunkciju deleģēšanu.

Šā gada 1. augustā stājās spēkā grozījumi Reģionālās attīstības likumā, kas paredz juridiskā statusa piešķiršanu plānošanas reģioniem. Tādējādi tiek nostiprināta plānošanas reģionu loma publiskās pārvaldes sistēmā, kas nozīmē lielākas iespējas aizstāvēt reģionu intereses valsts politikas izstrādes un īstenošanas procesos.

Pašlaik Latvijā pastāv pieci plānošanas reģioni – Vidzemes plānošanas reģions, Kurzemes plānošanas reģions, Zemgales plānošanas reģions, Latgales plānošanas reģions un Rīgas plānošanas reģions. Plānošanas reģionu darbu pārrauga Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrija.

Juridiskā statusa piešķiršana plānošanas reģioniem ir pārejas posms ceļā uz pilntiesīgām reģionālajām pašvaldībām, kas ļauj reģionu lomu valsts pārvaldē nostiprināt jau šobrīd. Reģionālās pašvaldības tiks izveidotas līdz nākamajam pašvaldību vēlēšanām, kas notiks 2009. gadā.

NACIONĀLĀS ZIŅAS

Gaidāms ievērojams gāzes cenu kāpums

Visticamāk, ka nākamā gada pirmajā pusē būs jāmaksā par gāzi un elektrību dārgāk. Īpaši pieaugs gāzes cena, kas varētu sasniegt pat par 37% augstāku tarifu. Savukārt elektrības cena varētu pieaugt 6-8% robežās. «Latvijas gāze» (LG) jau iesniegusi jauno tarifu projektu Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijā (SPRK). LG plāno palielināt gāzes tarifus 25,7%-37,1% amplitūtā, taču atkarībā no cenu izlīdzināšanās Eiropā un lielā energoresursu cenu turpmākā kāpuma būs atkarīgs tas, par cik palielināsies tarifi. Tarifu palielināšana gāzei varētu notikt jau no 1. janvāra. Latvijā divas trešdaļas no gāzes tarifa apjoma veido gāzes iepirkuma cena un tā atstāj ļoti būtisku iespaidu uz tarifiem. Gāzes cenu pieaugumu neietekmē ne Latvijas valdība, ne regulators. Salīdzinājumam, Vācijā gada sākumā gāzes iepirkuma cena bija apmēram 220 dolāru (apmēram 123 lat) par 1000 kubikmetriem dabasgāzes un jau šobrīd tās iepirkuma cena ir vidēji 163 lat par tādu pašu daudzumu dabasgāzes.

Minimālās algas palielināšana būs izdevīga 33 procentiem

Valdība vienojās no nākamā gada 1. janvāra palielināt minimālo mēneša darba algu no esošajiem 90 līdz 120 latiem mēnesī. Ekonomikas ministrija norāda, ka minimālās algas palielināšana līdz 120 latiem ļaus straujāk palielināt reālos ienākumus iedzīvotājiem, kuriem tie ir minimālās algas līmenis. Arī a/s «Hansabanka» makroekonomikas un finanšu tirgus daļas vecākais ekonomists Dainis Stikuts ir pārliecināts, ka valdības lēmums par minimālās algas paaugstināšanu būs izdevīgs visai tautsaimniecībai. «Pirmkārt, tas samazinās nelegālo ienākumu jeb aplokšņu algu īpatsvaru, līdz ar to arī palielināsies ar iedzīvotāju ienākuma nodokli un sociālo nodokli apliekamā bāze un nodokļu ienākumi. Otrkārt, tas samazinās sociālo nevienlīdzību, jo to visvairāk izjutīs mazo ienākumu no 90 līdz 120 latiem saņēmēji. Kopumā iedzīvotājiem ienākumi palielināsies līdz pat 20 latiem. Jāuzsver, ka 33% strādājošo saņem mazāku algu par 120 latiem,» ir pārliecināts D. Stikuts.

Savukārt «DnB Nord» bankas analītiķe Olga Ertuganova «Neatkarīgajai» uzsvēra, ka minimālās algas paaugstināšana noteiktai daļai iedzīvotāju ir mazāk izdevīga nekā, piemēram, iedzīvotāju ienākuma nodokļa likmes samazinājums. «Tiem iedzīvotājiem, kas oficiāli saņem augstus ienākumus, būtu izdevīgāks pakāpenisks iedzīvotāju ienākuma nodokļa samazinājums līdz 15%. Tomēr arī tas, ko ierosina NTSP, zināmā mērā palielinās visu iedzīvotāju neto ienākumus. Noteikti var teikt, ka pašvaldībām iedzīvotāju ienākuma nodokļa likmes samazinājums būtu ļoti sāpīgs lēmums, jo 75% no iedzīvotāju ienākuma nodokļu ienākumiem valsts budžetā tiek iedalīti pašvaldību budžetā, un tie ir galvenais pašvaldību ienākumu avots,» atzīst O. Ertuganova.

Ministru kabineta koncepcija paredz pakāpenisku minimālās algas palielināšanu, lai 2010. gadā tā sasniegtu 50% no strādājošo mēneša vidējās bruto darba samaksas. 2005. gadā minimālā darba alga veidoja 37,9% no iepriekšējā gada vidējās algas valstī. Saskaņā ar Finanšu ministrijas aprēķiniem, lai paaugstinātu minimālo mēneša darba algu līdz 120 latiem ar 2007. gada 1. janvāri, papildus budžetā nepieciešami 14,5 miljoni latu izdevumi. Papildu ienākumi budžetā sasniegšot 45,3 miljonus latu.

Ziņas sagatavoja T.Elste

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Izdevējs – SIA «Novadnieks. Redakcija».

Redakcijas adrese: Brīvības ielā 14, Preiļi, LV-5301.

Elektroniskais pasts: novadnieks@axel.lv

Tālr. 53-07056, mob. tel. 9410288 (redaktorei),

53-07057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),

53-07058, 53-07059 (žurnālistiem). Fakss 53-07057.

Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.

Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo

redakcijas viedokli.

Pārpublicējot atsauce uz «Novadnieku» obligāta.

Laikraksts iespiests SIA «Latgales druka» Rēzeknē.

Mājas lapa internetā: www.novadnieks.lv

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī
(otrdien, piektdien).

INFORMĀCIJA

«Kas ir launums?
Viss, kas ceļas no vājuma.»

Frīdrihs Nīče

Darba inspekcija šogad atklājusi jau 1346 nelegāli nodarbinātos

Šī gada deviņos mēnešos Valsts darba inspekcija (VDI), apsekojot 2906 uzņēmumus, atklājusi 1346 nelegāli nodarbinātos, tai skaitā septembrī vien – 218, informē Valsts darba inspekcijas Sabiedrisko attiecību nodaļas vadītāja Dace Avena.

Par nelegālo nodarbināšanu 482 darba devēji tika saukti pie administratīvās atbildības un sodīti ar naudas sodu kopsummā par 47610 latiem. Visvairāk nelegāli no-

darbināto darbinieku šogad ir atklāts Rīgā un Rīgas rajonā – 445, kā arī Latgales reģionā, kur konstatēti 225 bez darba līgumiem nodarbināti darbinieki.

«Neskatoties uz to, ka VDI, Valsts robezsardzes un Valsts ieņēmumu dienesta ciņā pret nelegālo nodarbinātību ir kļuvusi aktīvāka, virkne darba devēju joprojām ignorē likumdošanas prasības un neslēdz ar saviem darbiniekiem darba līgumus,» secina Valsts darba inspekcijas direktore Rita Elce, uzsverot, ka «valstij ir

jārada šādiem darba devējiem tādi apstākļi, lai viņiem pat prātā neienāktu doma par darba līgumu nenoslēgšanu».

Apsekojot uzņēmumus nolūkā pārbaudīt darba līgumu esamību, inspektori kontrolē arī darba aizsardzības prasību ievērošanu. Tā septembrī, kopīgi ar norvēģu kolēģiem apsekojot būvobjektu Rīgā, Ziedonārzā tika atklāti ne tikai bez darba līgumiem nodarbinātie, bet arī būtiski darba aizsardzības pārkāpumi, kā rezultātā objekts līdz problēmu novēršanai ti-

ka slēgts.

Relatīvi augstais nelegāli nodarbinātības līmenis valstī ir viena no galvenajām problēmām Latvijas darba tūrgū, šī iemesla dēļ nelegāli nodarbinātības samazināšanas politikas īstenošana tika izvirzīta par VDI 2006. gada darbības prioritāti.

Atgādinām, ka kopš 2005. gada VDI darbojas anonīms uzticības tālrunis 7312176, uz kuru zvanot cilvēki var informēt par iespējamiem darba aizsardzības un darba tiesisko attiecību pārkāpumiem uzņēmumos.

Koncertā kopā ar Anglijas karalieni

Preiļu 1. pamatskolas, Livānu 2. vidusskolas un Livānu 1. vidusskolas skolēni pieteikuši apmeklējumu uzvedumā «Kopā/Together» «Arēnā Rīga» 18. oktobrī, kur kā goda viesi piedalīsies Lielbritānijas karaliene Elizabete II, Edinburgas hercogs un valsts prezidents ar dzīvesbiedru, «Novadnieku» informē preses un sabiedrisko attiecību vadītāja Lielbritānijas vēstniecībā Rīgā Lelde Pfafrode.

Karaliene viesosies Rīgā divas dienas, 18. un 19. oktobrī. Viņa tiksies ar Valsts

prezidenti, noliks ziedus pie Brīvības pieminekļa, atklās pieminekli Rīgas kādreizējam britu izcelsmes mēram Džordžam Armitstedam, apmeklēs Okupācijas muzeju un uzvedumu «Kopā/Together» hallē «Arēna Rīga».

Uzveduma pamatā ir trīs ar Lielbritānijas valdības atbalstu īstenoti projekti Latvijā – alternatīva latviešu valodas apguve mazākumtautību skolās Latgalē ar fiziskās kultūras un sporta palīdzību, ratiņbasketbola popularizēšana un mūsdienīgu deju bērniem ar dzirdes traucējumiem. Pasākuma auditorija –

4500 bērni no 109 Latvijas skolām, tostarp etnisko minoritāšu skolām, skolām bērniem ar īpašām vajadzībām un skolām, kas ir Lielbritānijas padomes ilgtermiņa sadarbības partneri. Ielūgto skolu sarakstu izstrādāja Lielbritānijas vēstniecība sadarbībā ar Lielbritānijas padomi un Izglītības un zinātnes ministriju. Uz pasākumu aicināti arī municipalitāšu pārstāvji un to firmu pārstāvji, kuras īsteno korporatīvās sociālās atbildības politiku. Uzvedumā tiks parādīta Latvijas sabiedrības daudzveidība un tās talanti.

Sudraba kāzas Stabulniekos

Pēdējā septembra dienā Riebiņu novada Stabulnieku kultūras namā vienlaicīgi tika svinētas četras kāzas. Uz šīm svinībām tika aicināti radi, draugi un paziņas, kas pirms 25 gadiem bija liecinieki tam, kā šīs ģimenes tika dibinātas. Lai apliecinātu, ka ģimenes savienība ir cēla kā sudrabs un tās izturība nav atkarīga ne no kādām nejausībām, Natālija un Aivars Sondori, Lonija un Gunārs Siļi, Anna un Andrejs Beči, Regīna un Pēteris Šņitko Stabulnieku KN vēlreiz teica jāvārdus, «Novadnieku» informē Riebiņu novada domes sabiedrisko attiecību speciālists Rolands Naglis.

Natālija un Aivars Sondori savu laulību noslēdza 1981. gada 20. jūnijā Upenieku ciema padomē. Kopā izaudzināta meita Laura. Viram lielākais prieks esot aiziet sestdienās medībās, savukārt sievai patīk dziedāšana un dejošana.

Laulības gredzenus 1982. gada 6. jūnijā Stabulnieku ciema padomē mija Lonija un Gunārs Siļi, kuru ģimenē aug četri bērni. Kā atzina paši gaviļnieki, kopīgais darbs un intereses abus ir ti-

● Sudraba pāri (no kreisās) Anna un Andrejs Beči, Natālija un Aivars Sondori, goda vedēji Anna un Jānis Kupri, Pēteris un Regīna Šņitko un Lonija un Gunārs Siļi.

kai satuvinājušas un nonākt ir līdz sudraba kāzām.

Savukārt Anna un Andrejs Beči savu satikšanos sauc par skaistu un laimīgu nejaušību. Taču kopdzīvē pagājuši jau 25 gadi, kuru laikā izaudzināti seši bērni – četri dēli un divas meitas. Nu sirdi priecē arī mazdēls Matīss. Gredzeni miti Upenieku ciema padomē.

Bet Regīna un Pēteris Šņitko pirms 25 gadiem apre-

cējās Silajāņu ciema padomē. Abi izaudzinājuši divus bērnus un tagad vislabprātāk priecājas par ziediem un labi kopīgi padarītu darbu.

Tā kā visiem pāriem savu laiku bijušas lielas kāzas, par piedzīvoto sudraba kāzu dienu priecājas arī radi un draugi. Goda vēdēju lomā labi iejutās Anna un Jānis Kupri no Galēniem, kuriem laulības sudrabs jau aiz muguras. Pasākumu emocionālā-

ku darija Stabulnieku ansamblā dziedājums. Sudraba pārus sveica bērni, radi, draugi, Riebiņu novada domes pārstāvji, kā arī Hipotēku bankas Preiļu filiāles vadītāja Evģēnija Leonoviča.

Savukārt Galēņu draudzes prāvesta Andra Ševela vadībā sudraba pāri un goda vedēji vēlreiz apliecināja mūžīgu mīlestību, uzticību un cieņu viens otram.

OTRDIENAS INTERVIJA

Esmu apmierināts ar sasniegto, bet neapmierināts ar to, ka varēju sasniegt vēl vairāk, par savu mūža gājumu saka Eduards Upenieks, Preiļu Goda pilsonis, ārsts no Toronto. Ar EDUARDU UPENIEKU plašāka sabiedrība iepazīs Preiļu kapelas atklāšanā. Tās atjaunošana notika, pateicoties Upenieka kunga nesavtīgajām pūlēm un ziedojumiem. Viņš ir sagādājis arī kapela skatāmās klasas darbu reprodukcijas.

Preiļu kapelas atjaunošanai nebūt nav pielikts punkts. Eduards Upenieks vēlas, lai tā kalpotu ne tikai ekumēniskiem nolūkiem, bet arī kristīgās jaunatnes nodarbībām, lai būtu garīgi papildīta, veiktu audzināšanas un izglītošanas funkcijas.

● Kardināls O' Havians pasniedz diplomu un pāvesta Pija XII sudraba medaļu jaunajam ārstam Eduardam Upeniekam (1953. gads).

3.

Visu labāko — jaunatnei

— Ar kādām jūtām uzņēmāt Preiļu Goda pilsoņa nosaukuma piešķiršanu?

— Protams, man tas ir neparasts notikums un zināmā mērā arī necerēts. Vienmēr esmu centies izvairīties no dažādām godināšanām. Domāju, ka Preiļu labā ir strādājuši arī daudzi citi un padarījuši vēl vairāk, piemēram, garīgais tēvs, dekāns Jānis Stepiņš, pilsētas «galva» Jānis Eglītis un citi augsta ranga darbinieki.

— Tomēr jāatzīst, ka bijāt pelnījis. Pilsētas dzīvē esat izdarījis daudz laba. Protams, jūsu finansiālās iespējas, salīdzinot ar vietējiem iedzīvotājiem, arī ļāva to darīt.

— Tagad gan finansiālās iespējas vienam otram preiļeniešiem varbūt ir pat vēl lielākas, bet labdarība laikam ir manās asinīs un pārmantota no senčiem. «Novadnieka» lasītāji droši vien zina, ka mani senči — vecvecitēvs Indriķis un viņa brālis Jānis — pirms 160 gadiem izcīnīja tiesības atvērt pirmo tautskolu — Vārkavas pamatskolu. Arī man ir tieksme kaut ko atstāt pēc sevis. Nav vērts dzīvot, ja cilvēks nepadara kaut ko paliekošu un kas kalpo ne tikai paša pēcnācējiem, bet arī plašākai sabiedrībai. Gribu izteikt kritiku vēsturnieku adresē, jo, meklējot faktus vēstures grāmatā par savu skolu un senčiem, izrādījās, ka par Latgales tautskolām nav neviena fakta. Uzrakstīju vēstuli augstskolas profesoriem, kas to grāmatu sastādījuši, bet viņi atvainojās un teica, ka šī lieta esot ārpus viņu kontroles, jo visi materiāli par Latgali glabāties Minskas arhīvā. Viņiem nebija līdzekļu, lai kādu nosūtītu izpētīt faktus par Latgales vēsturi.

— Tagad gan finansiālās iespējas vienam otram preiļeniešiem varbūt ir pat vēl lielākas, bet labdarība laikam ir manās asinīs un pārmantota no senčiem. «Novadnieka» lasītāji droši vien zina, ka mani senči — vecvecitēvs Indriķis un viņa brālis Jānis — pirms 160 gadiem izcīnīja tiesības atvērt pirmo tautskolu — Vārkavas pamatskolu. Arī man ir tieksme kaut ko atstāt pēc sevis. Nav vērts dzīvot, ja cilvēks nepadara kaut ko paliekošu un kas kalpo ne tikai paša pēcnācējiem, bet arī plašākai sabiedrībai. Gribu izteikt kritiku vēsturnieku adresē, jo, meklējot faktus vēstures grāmatā par savu skolu un senčiem, izrādījās, ka par Latgales tautskolām nav neviena fakta. Uzrakstīju vēstuli augstskolas profesoriem, kas to grāmatu sastādījuši, bet viņi atvainojās un teica, ka šī lieta esot ārpus viņu kontroles, jo visi materiāli par Latgali glabāties Minskas arhīvā. Viņiem nebija līdzekļu, lai kādu nosūtītu izpētīt faktus par Latgales vēsturi.

— Vienā no iepriekšējām reizēm, kad ciemojāties Latvijā, jūs kandidējāt uz iekļūšanu Saeimā.

— Izmēģinu visas iespējas, kur vien kaut ko varētu darīt. Tomēr pārāk neuztraucos par to, ka neieklūvu. Pēc tam vairāk nemēģināju, jo gadu skaits man jau itin liels, bet deputātam vajadzīga liela enerģija, daudz spēka.

— Kā, no kilometru un laika tāluma raugoties uz Latviju, jums liekas, vai viss šeit notiek tā, kā tam vajadzētu būt?

— Sabiedrībai jāzaug no tā stāvokļa, ko mēs kādreiz definējam kā «homo sovjeticus», bet tagad — «homo postsovjeticus» sindroma. Piecdesmit gadus dzīvojot kontrolētā, ateistiskā un demoralizētā sistēmā, jums daudz kas no tā saglabājies arī tagad. Ne tikai vecākajai, bet arī jaunākajai paaudzei. Daudzi to pratuši pārvarēt un atmet, bet daudzos tas vēl ir iekšā. Visvairāk tas parādās politikā. Starp Latvijas politiķiem stipri jūtams morāli skaidru cilvēku trūkums. Nupat televīzijā noskatījies pārraidi, kurā politikim jautāja, ko viņš domā par korupciju. Viņš atbildēja, ka likumdevēji gan izstrādā likumus pret korupciju, bet tajā pašā laikā atstāj iespēju, kā tos likumus apiet. Uzskatu, ka tas bija teikts ļoti ļoti pareizi.

— Kopumā pa šo laiku Latvija dzīve gājusi uz augšu. Taču mani mīc bažas par Latgali, kura cauri gadusimtiem ir sargājusi latviešu tautu. Pirmkārt, sargājot austrumu robežu, otrkārt, ar lielāko dzimstību Latvijā nodrošinot iedzīvotāju skaita pieaugumu. Tagad redzu, ka Latgale iet bojā. Latgale izmirst, šausmina neapstrādātie lauki. Kā cilvēki šeit var eksistēt? Latgalieši ir tie, ko visvairāk skārusi 50 gadus valdījusi sistēma. Uzskatu, ka politikā trūkst morāli atbildīgu cilvēku, kas justu atbildību par Latgali.

— Lielā daļa no enerģijas, kas varē-

● Strādājot par ārstu, vienmēr jābūt kontaktā ar cilvēkiem un viņu problēmām, saka dzīvē daudz pieredzējušais, svešatnē mītošais Latgales dēls, Preiļu Goda pilsonis Eduards Upenieks. Gadu desmitiem viņš dārgu un svētu turējis savu tēvzemi un pēdējos gados nesavtīgi palīdz tās atdzimšanā. Visu labāko — jaunatnei, tāds ir viņa moto. Par svarīgāko dzīvē viņš uzskata ģimeniskās vērtības. Par nopelniem cilvēces labā Vatikāns apbalvojis ar «Pro Ecclesia Pontifice» krustu. Attēlā: Eduards Upenieks atstāj ierakstu «Novadnieka» viesu grāmatā. Uz galda priekšplānā Preiļu goda pilsoņa nozīme un dokuments, kas apliecina tā piešķiršanu. Foto: A.Štepanovs

tu tikt vēltā ekonomiska rakstura jautājumiem, joprojām tiek vēltā neatkarības nostiprināšanai.

— Komunismu uzskatu kā beigtu lāci mežā, no kura vēl baidāties. Tas vairs nevar apdraudēt, tie laiki ir cauri, un lai lielais kaumiņš vairs nesapņo par okupāciju kā kādreiz. Tas nenotiks. Tagad jādā, kā uzlabot savu dzīves apstākļus un sakopt savu māju.

Esmu daudz publicējis Toronto avīzēs un citās rakstījis, ka latvieši ir brīnišķīgi izturīga tauta. Gadu simtiem tā izturējusi. Bet kas noticis tagad? Tā ir pagurusi un grib uzdot. Tāpēc briesmas nedraud no ārēja ienaidnieka, bet pašiem no sevis, no sava iekšējā morālā sabrukuma. Dzimstība katastrofāli samazinās. Kāds pazīstams ārsts Toronto teica, ka latviešu tauta izvēlējusies nacionālās pašnāvības ceļu. Mīlums bērnu tiek iznīcināts ar abortiem. Valstis ar miljoniem iedzīvotāju tos varbūt var atļaut, bet Latvijai tie rada neatgriezenisku rezultātu.

— Iepazīstiniet, lūdzu, ar savas dzīves gājumu.

— Esmu dzimis Vārkavā. No dzimtajām mājām Šķilteros tuvākā bija Preiļu baznīca, svētdienās vienmēr gājām uz to. Mācījās Ančkinu un Preiļu pamatskolā. Daugavpils 1. ģimnāzijā, ko absolvēju pēdējā Latvijas brīvības gadā — 1940. gadā. Iestājos Universitātē Juridiskajā fakultātē, bet sākās karš, un augstskola tika slēgta. Mans radnieks, bijušais tautskolu inspektors Abrenē, strādāja par pārzini Preiļu pamatskolā un uzaicināja mani strādāt par skolotāju. Drīz atzinu, ka šim darbam vajag vairāk zināšanu, labu sagatavotību un arī dotības.

Kara ritenis sāka vēlties atpakaļ, un nolēmu pamukt tālāk, lai mani nemobilizētu krievu armija. Tas bija 1944. gada 17. jūlijs, kad atnācu pēdējo reizi apskatīt Preiļus un devos prom — uz Rīgu. Galvaspilsētā vācieši uz ielām tvaustēja jaunus cilvēkus, un nolēmu labāk pieteikties leģionā. Devos uz pieteikšanās vietu, bet vilciens pirms piecām minūtēm bija aizgājis. Pieteicos gaisa izpalīgos, un pēc dažām dienām biju jau Vācijā. Karš tuvojās beigām, virsniēki mēģināja izvairīties, lai netiktu uz fronti.

Mūs aizsūtīja uz Itāliju, bet izrādījās, ka vajadzēja uz Holandi. Austrijas Alpos Tirolē sagaidīju kara beigas. Atmiņā uz mūžu palikusi pirmā brīnišķīgi skaistā miera nakts.

Tālākajās gaitās klājās visādi, bija jāizbaida gan patīkami, gan nepatīkami piedzīvojumi. Nokļuva Itālijā, Romā. Tur priekšā bija arī citi latvieši, tostarp bijušais izglītības viceministrs monsinjors Čamanis, jezuitu Tēvs Ladusāns, kuru palīdzība manās turpmākajās gaitās, studējot Romā, bija ļoti nozīmīga.

— Un tomēr jūsu mūža lielākā daļa saistās ar Kanādu un Toronto, nevis ar Romu.

— Biju mainījis savu iecerēto nozari. Manā bērnībā māte mēdza teikt, — dēliņ, tev jāzīmācās par baznīckungu vai ārstu. Sapratu, ka baznīckungs no manis neiznāks, tāpēc nolēmu studēt par ārstu. Dzīvoju pie kanādiešu mūķenēm. Klosterī bieži ieradās kanādiešu augstas kārtas garīdznieki, kam piekalpoju pie mīses. Kanādas sūtnis uzaicināja darbā pie sevis klostera dārznieku, viņam līdzī arī mani, taču diemžēl tur nebija iespēju tālākām studijām, tāpēc pēc gada no Kanādas devos atpakaļ, šoreiz gan nevis uz Itāliju, bet Spāniju, kur bēgļu studentiem bija īpašas koledžas. Spānijā arī pabeidzu medicīnas studijas. Pēc tam gadu pavadīju Romā, kur pabeidzu tēva Ladusāna izkārtoto humanitāro zinātņu kursu filozofijā un mākslā. Par izstrādāto diplomdarbu saņēmu Pāvesta Pija XII sudraba medaļu — augstāko apbalvojumu.

Toronto praktizējos vispārējā medicīnā, šis amats pielīdzināms terapeitam Latvijā. Vēlākos gados pievērsos dzemdniecībai. Tā kā labi pratu itāļu valodu, bet Toronto dzīvo apmēram pusmiljons itāļu, kam trūkst savas tautības ārstu, mans amats bija pieprasīts tieši itāļu vidū. Savos darba gados esmu saņēmis tūkstošiem bērnu.

— Jūs aktīvi darbojāties arī sabiedriskajā jomā.

— Mani iecēla par Latvijas goda konsulu pie Kanādas valdības, šos pienākumus veicu 15 gadus. Rikojām baltiešu vakarus, pulcinājām kopā savus tautiešus, mūsu aktivitātes pievērsa valdības uzmanību un

guva atbalstu no ministriem un senatoriem, uzturējām emigrācijā dzīvojošo latviešu pašapziņu, palīdzējām tautiešiem. Kādu laiku vadīju arī Latviešu nacionālās apvienības Kanādā kultūras nozari. Toreiz uzaicināju Vairu Viķi-Freibergu nolasīt referātu par Zentu Mauriņu.

— Vai arī jūsu ģimeni var dēvēt par latviešu ģimeni?

— Jā, mana sieva Regīna ir latviete, dzimusi Liepājā. Abas meitas nodarbojas kompjūtertehnikas jomā, dēls ir ārsts, vienlaikus arī policijas ārsts, audzina trīs savus dēlus. Pavisam man ir septiņi mazbērni. Bērni ieguvuši muzikālo izglītību. Vecākā meita Margareta spēlē arfu, dēls Ričards vijoli, jaunākā meita Beatrise flautu. Mazmeitas bija atbraukušas uz Latviju, dzīvoja Šķilteros un jūsmoja par šejienes dabu, skatījās, kā slauc govīs.

Reizēm jautā, kāpēc emigrācijā dzīvošie latvieši neatgriežas. Viņus baida šeit pastāvošā medicīniskā sistēma un aprūpe. Kaut arī tā lēnām uzlabojas, tomēr joprojām ir zemā līmenī. Mēs Kanādā lepojamies, ka medicīniskās aprūpes sistēma ir viena no labākajām pasaulē. Pensionāriem operācijas, medikamenti, ārstu pakalpojumi ir pieejami bez maksas.

Ārzemēs latviešu skaits samazinās un agrāk vai vēlāk kopiena lemta izgaišanai. Ja tauta nepieaug šeit, tad kā gan mūsu skaits var palielināties? Samazinās skolas, kļūst mazāk draudžu. Jaunās paaudzes pārstāvji nodibina jauktās laulības.

— Jūsu vārds saistīts arī ar citām aktivitātēm un labdarības akcijām, piemēram, ar Kristus dārzu, ar Preiļu meitenes operāšanu Kanādā, ar Latvijas Nacionālo operu.

— Kristus dārzs Kanādā tika izveidots kā vieta, kur savas vecumdienas pavadīt vienuļiem, veciem latviešiem, kas savus pēdējos mūža gadus nevēlējas dzīvot nespējamu namos starp svešiem citu tautību ļaudīm. Man izdevās šo iecerī novest līdz galam, dabūt līdzekļus, iegādāties zemi, uzcelt ēkas. Šai manai darbībai pretspars bija jūtams pat te, Padomju Savienībā. Tāpēc ka ilgus gadus, nomirstot veciem, vienuļiem cilvēkiem, viņu ievērojamie mantojumi nonāca Padomju Savienības rīcībā pie «falšiem» mantiniekiem. Kad Kristus dārzs tika iekārtots, šis lietas risinājās citādi.

Darbojos koncertu apvienībā, kas ik gadus organizēja četrus izcilu mūziķu koncertus, piederu pie katoļu apvienības «Dzintars» un citām organizācijām.

Bet ar Preiļu meiteni bija tā: biju pirmo reizi ieradies un mani ielūdza uz skolas izlaidumu. Tur pamanīju, ka vienai no absolventēm grūti pārvietoties. Noskaidroju, ka viņa cietusi satiksmes negadījumā, pēc kura palikušas smagas sekas. Organizēju meitenes, viņas mātes un bērnu ārstes braucienus uz Toronto, kur meitenei veica operācijas, kas ievērojami uzlaboja viņas dzīves kvalitāti.

Jaunatnei pieder nākotne, bet mums, vecajiem, viņiem jānod viss pats labākais. Opera ir kultūras augstākais manifestējums. Esmu ieguldījis gan savus līdzekļus, gan arī Latviešu fonda ziedojumus, lai apmaksātu operas izrāžu biļetes latviešu bērniem, galvenokārt Latgales skolēniem. Par šo naudu apmaksāts tūkstošiem biļešu. Esmu sponsorējis jauno talantīgo Latgales mūziķu braucienus uz konkursiem Romā un Ķelnē.

Par savu dzīves gājumu esmu sarakstījis grāmatu, kas, ceru, drīz nāks klajā.

L.Rancāne

SPECIĀLISTS IESAKA

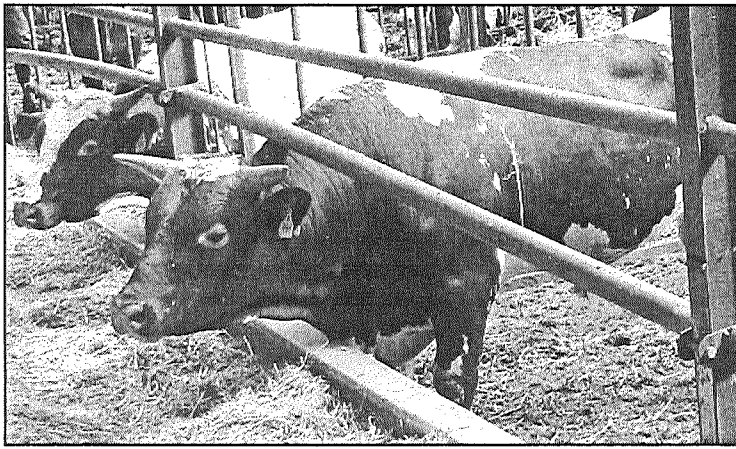
No ganībām – uz kūti. Kā labāk?

Lai gan laukā vēl pietiekami silts un arī ganībās pēc lietiem zāles pa pilnam, ne cik tālu vairs nav sals un sniegš. Gotiņām ganību periods pamazām tuvojas noslēgumam, tāpēc ir laikus jāparūpējas par to, lai piena devējas sagatavotu kūti stāvēšanas periodam, lai dzīvnieki neciestu stresa un straujās barības maiņas dēļ. Par to zemniekiem stāsta Preiļu lauku konsultāciju biroja vadītāja **Silvija Dreijere**.

Jāpieradina pie ziemas barības

Naktis ir vēsas, tāpēc ganāmpulku ipašnieki, kuri rūpējas par savu lopīņu veselību, pa nakti tās vairs netur ganībās, bet dzen kūti. Tas nozīmē, ka ir istais laiks sākt dzīvniekus pamazām pieradināt pie barības, ko tās lielā vairumā patērēs ziemā. Pārejas periodam jābūt vismaz divas nedēļas ilgām, lai govju organisms pierastu. Vis svarīgāk to ievērot attiecībā pret gotiņām, kuras atnesušās vasaras otrajā pusē. Strauja barības maiņa var radīt stresu, līdz ar to tiks «norauts» piens.

Piebarošanu veiciet ar to lopbarību, kāda silēs tiks likta ziemā, tas ir, vai nu pietiekamā daudz-

mā siens vai arī skābbarība. Vislabāk pašlaik dot skābbarību no rituļiem, jo atvērt lielo skābbarības bedri siltā laika dēļ ir riskanti. Tā var sākt pārāk strauji bojāties.

Lopbarības analīzes nav iepriecinošas

Kā katru gadu, arī šogad tiek veiktas ziemai sagatavotās lopbarības analīzes. Un tās nav pārāk iepriecinošas, atzīst S. Dreijere, jo proteīna līmenis sakarā ar sliktajiem laika apstākļiem lopbarībā ir zems. Tas nozīmē, ka lopkopjiem jābūt gataviem dzīvniekiem dot graudu spēkbarību. Ja gotiņa

ir atnesusies tikai vasarā un izslaukumi pagaidām ir lieli, bet atnešanās gaidāma uz pavasari, tad spēkbarība ir ļoti nepieciešama.

Graudu raža šovasar bija samērā zema, tāpēc jāizvērtē kopējie graudu krājumi, ko varēs atvēlēt lopiem. Spēkbarības deva jābūt vismaz 300 grami uz izslauktā piena litru. Protams, ja graudu ir pietiekami, devu var palielināt līdz 400 gramiem uz litru. Grūsnām govīm spēkbarības devu jāsamazina līdz 200 gramiem un litru piena.

Ja govju atnesusies tikai rudenī, dzīvniekam nepieciešamas pietiekamā daudzumā gan olbaltum-

vielas (pupas, zirņi, rapša, linsēklu raudi un sojas spraukumi), gan enerģijas barība (bietes, kartupeļi, cukurbiešu grauzījumi, kukurūza).

Neaizmirstiet par minerālvielām, it īpaši kalciju un fosforu, kas dodami attiecībās 2:1.

Nebaidieties izbarot kartupeļus

Zemnieki govīm visai atturīgi izbaro kartupeļus. No tā nevajadzētu baidīties, mudina speciāliste. Galvenais, ko der zināt, ir tas, ka kartupeļus nevajag vārt. Derīgās vielas tiks izmantotas tikai tad, ja lopīņš ēdis svaigus kartupeļus, jo vārot ogļhidrāti ir pārvērtušies tādā formā, kas dzīvniekam audzēs tikai taukus nevis palīdzēs ražot pienu.

Protams, nedrīkst dot netirus bumbuļus, tāpēc tos vajag nomazgāt. Nav jāuztraucas par to, ka dzīvnieks ar kartupeli var aizrīties. Ja dzīvnieks nav pārlietu izsalcis, nekas sliktas neatgādāsies. Nav gan ieteicams kartupeļus bērt silēs vakarā, kad kopēji jau dodas mājās, labāk tūlīt pēc atnākšanas no ganībām. Ieteicamā dienas deva – 10 līdz 15 kilogrami.

Protams, vajadzīgs arī brīvi pieejams svaigs un tīrs dzeramais ūdens.

Der arī salmi

Ja govju tuvojas cietstāvēšanas periods, ja barības ziemei nav daudz, siena vai skābbarības vietā var dot salmus. Tiesa, šoruden to kvalitāte nav augsta, salmi lietavās kļuvis tumši, tāpēc var palūkot, vai nav saglabājušies kvalitatīvi pērnās ražas salmi. Protams, dzīvnieku nevar barot tikai ar salmiem, taču kādu daļu diennakts devas gan var aizstāt. Uzmanieties no tā, lai salmi nebūtu sapeļējuši.

Garšai var pievienot melasi, bet to ir problemātiski iegādāties. Tāpēc salmu klēpim var uzbērt arī nedaudz kartupeļu.

Uzmanieties no tā, lai cietstāvošās govīs netiktu pārbarotas. Vislabāk tās turēt apstākļos, kad barības ir pietiekami, bet pārlietu daudz. Paņēmiens, kā noteikt, vai dzīvnieks nav pārbarots, ir vienkāršs – govju sānos jābūt divām trim brīvi saskatāmām ribām. Lieku tauku uzkrāšana var radīt problēmas atnešanās periodā – piena trieka, placentas aizture un tā tālāk.

JAUTĀJĀT – ATBILDAM

Kā gotiņu pieradināt pie mehanizētas slaukšanas

Ari nelielās zemnieku saimniecībās pēdējo gadu laikā tiek ieviesta mehanizētā govju slaukšana. Lopkopji interesējas par paņēmieniem, kā ātrāk un labāk pieradināt gotiņas pie tehnikas, kā pareizi slaukt mehanizēti. Lūk, dažādi padomi, kas atrodami Latvijas Lauksaimniecības konsultāciju un izglītības atbalsta centra un Dānijas Lauksaimniecības konsultāciju centra kopīgi izdotajā bukletā «Kvalitatīva piena ieguves pamatprincipi».

Kā pielikt slaukšanas aparātu

Pieejiet pie govju, ļaujiet tai justies drošai, ar gurnu atspiežoties pret govju vēderu, noliecieties. Ar plecu pieskarities govju vēderam. Pielieciet slaukšanas aparātu, neļaujot gaisam ieplūst sistēmā.

Pieliekot aparātu, turiet ikšķi un rādītājpirkstu pupu stobriņa galā, lai pupu precīzi ievadītu stobriņā.

Pēc pēdējā stobriņa pievienošanas, slaukšanas iekārta jāatlaiz ļoti uzmanīgi un pakāpeniski, lai slaukšanas iekārta radītā smaguma sajūta neizbiedētu govju.

Slaukšanas laikā

Govi nedrīkst traucēt slaukšanas laikā, vienīgi jānovēro slaukšanas gaita. Slaukšanas laiks ir atkarīgs no govju ģenētiskās uzbūves, govju sagatavošanas pirms slaukšanas, piena daudzuma, govju vecuma un laktācijas stadijas.

Slaukšanas nobeigšana

Nekad nedrīkst pieļaut «tukšo slaukšanu». Slaukšanas aparāts jānoņem tiklīdz piens beidz plūst. To neizdarot, tiek nopietni trau-

mēta govju spēja pretoties mastītiem. Ne vienmēr ir viegli notvert isto aparāta noņemšanas brīdi, vienkārši novērojot piena plūsmu caurulēs. To labāk var novērtēt, aptaustot tesmeni. Novietojiet rokas abās pusēs tesmenim un viegli spiediet, virzot rokas no augšas uz leju. Šādi var ļoti labi izpāpēt un konstatēt mastīta radītās izmaiņas.

Kā noņemt slaukšanas aparātu

Slaukšanas aparāts no tesmens jānoņem ļoti uzmanīgi.

✓ Noslēdziet vakuumu kolektoram.

✓ Nevelciet nost aparātu.

✓ Atļaujiet vakuumam pakāpeniski samazināties.

✓ Satveriet aparātu, kad tas pats nokrīt nost.

Jauno gotiņu pieradināšana pie slaukšanas

Dažas pēdējās nedēļas pirms atnešanās tele jāsāk pieradināt pie pieskārieniem. Noderīga būtu arī piemērotas ziedes lietošana. Pirmajai slaukšanai pēc atnešanās jānotiek, cik vien ātri iespējams. Pie tam pirmās reizes pēc atnešanās nedrīkst izslaukt pilnīgi.

Telēm slaukšanas radīto diskomfortu var samazināt, pirmajās dienās pēc atnešanās uzsmērējot ziedi uz pupiņām tieši pirms slaukšanas, ar noteikumu, ka pienu nesūta uz pienotavu.

Vai govju, kas slauktas ar aparātu, ir jāpārslauc ar rokām?

Daudzās valstīs lielajos ganāmpulkos ir pieredze nepārslaukt ar

rokām. Slaucējiem, kam jāizslauc vairāk nekā 30 govju un kuru pārziņā atrodas divi vai trīs slaukšanas aparāti, nav īpaši daudz laika, lai rūpētos vēl par kādu lietuvu aparātu apkalpošanai.

Ļoti noderīgi ir pārslaukt govju mazākos ganāmpulkos, ja ir acimredzami, ka tesmenis nav pilnībā iztukšots. Strādājot ar vienu slaukšanas aparātu, tam pilnībā pietiek laika. Tomēr ganāmpulka atjaunošanā vajadzētu izvairīties no govju pēcnācējiem, kuras bija grūti izslaukt ar aparātu.

Vai izslaukums pieaug, ja slauc trīs reizes dienā?

Eksperimenti pierāda, ka izslaukums pieaug pat līdz 18%, bet tikai tad, ja gadījumā, ja izslaukums jau tāpat ir augsts – ap 30 kilogrami dienā.

Sāk pieņemt projektu pieteikumus mežsaimniecības attīstībai

Zemniekus par iespējām saņemt Eiropas finansējumu informē Preiļu lauksaimnieku apvienības biroja vadītāja Ilze Teilāne. Lauku atbalsta dienests izsludinājis atklātā konkursa projektu iesniegumu pieņemšanu Eiropas Savienības Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Vienotā programmdokumenta 4. prioritātes «Lauku un zivsaimniecības attīstības veicināšana» 4.5. pasākumam «Mežsaimniecības attīstība» aktivitātē «Ieguldījumi mežizstrādes, koksnis pirmspārstrādes un tirdzniecī-

bas uzlabošanā un racionalizācijā». Iesniegumi tiks pieņemti no šī gada 9. oktobra līdz 8. decembrim. Pieejamais sabiedriskais finansējums – 1 100 983 lati.

No 9. oktobra uzsākta projektu iesniegumu pieņemšana (līdz pieejamo finanšu resursu izlietojumam) Eiropas Savienības Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda Vienotā programmdokumenta 4. prioritātes «Lauku un zivsaimniecības attīstības veicināšana» 4.5. pasākumam «Mežsaimniecības attīstība» šādās ak-

tivitātēs un apakšaktivitātēs:

✓ 4.5.1. aktivitātei «Lauksaimniecībā neizmanto zemi apmežošanai»;

✓ 4.5.5. aktivitātes «Mežsaimniecības ražošanas potenciāla atjaunošana ugunsgrēku un/vai dabas katastrofu radīto postījumu vietās, attiecīgo profilaktisko pasākumu ieviešana» 1. apakšaktivitātei «Mežsaimniecības ražošanas potenciāla atjaunošana ugunsgrēku un/vai dabas katastrofu radīto postījumu vietās»;

✓ 4.5.7. aktivitātei «Atbalsts

mazvērtīgo mežaudžu vai koku sugu nomaīnai, lai paaugstinātu bioloģisko daudzveidību un ekoloģisko vērtību». Kopējais pieejamais sabiedriskais finansējums – 219 677 lati.

Vadlīnijas un projekta iesniegumu veidlapas var saņemt Lauku atbalsta dienesta reģionālajās pārvaldēs, kā arī atrast mājas lapā www.lad.gov.lv. Arī projektu iesniegumi jāiesniedz Lauku atbalsta dienesta reģionālajās lauksaimniecības pārvaldēs.

I. Teilāne informē, ka ES Lauk-

PAŠVALDĪBĀS

Vārkavas novadā

■ **PROJEKTS MAZO SKOLU SAGLABĀŠANAI.** Rimicānu pamatskola izvirzīta dalībai Latvijas Lauku foruma izstrādātajā un BAPP finansiāli atbalstītajā projektā «Lauku skola – vietējās attīstības sirds». Projekta ietvaros ir paredzēts izveidot 20 lauku pilotskolu sadarbības tīklu, kas, pārstāvot skolu un iedzīvotāju intereses vietējā un nacionālā līmenī, sekmēs mazo lauku skolu saglabāšanu, piešķirot tām vietējās attīstības centru funkciju. Rimicānu pamatskola ir vienīgā Preiļu rajonā, kas piedalās šajā projektā.

■ **UZLABOJUSIES MĀCĪBU VIDE NOVADA SKOLĀS.** Vārkavas vidusskolas skolēniem un pedagogiem šajā mācību gadā radīta ērtāka vide darbam un mācībām. Pa vasaru telpās nomainīta elektroinstalācija, izveidots mājturības kabinets un lasītava. Kabinets iekārtots bijušajās darbnīcu telpās pagrabstāvā. Skolniecēm prieks par moderno plīti, izlietni, plašajām darba virsmām. Kabinētā notiek arī vizuālās mākslas stundas.

Savukārt jaunizveidotā lasītava kalpo kā informācijas centrs, jo tajā atrodas divi datori ar interneta pieslēgumu, televizors, audio un videoiekārtas. Tas dod iespēju skolotājiem šajā telpā vadīt stundas, kurās nepieciešami tehniskie palīg līdzekļi.

Rimicānu pamatskolai vasarā nomainīts jumta segums, pie skolas izveidots jauns atpūtas un rotaļu laukums. Vanagu pamatskolā pārvērtības piedzīvojis pirmais stāvs un ieejas mezgls, kas ieguvuši mūsdienīgu izskatu. Skolas abas ieejas no lietus pasargā nojumes, ierīkotas arī nobrauktuve.

Saunas pagastā

■ **PRET PARĀDNIEMIEM IEROSINĀS ADMINISTRATĪVO LIETU.** J. Sakarā ar to, ka vairāki Saunas pagasta nekustamā īpašuma īpašnieki un lietotāji ir parādā pašvaldības budžetam, pašvaldības deputāti ir nolēmuši ierosināt administratīvo lietu nodokļa parāda piedziņai. Līdz 2006. gada 5. septembrim nekustamā īpašuma nodokļa parāds par zemi sastāda 2619,33 latus, soda naudas – 1159,78 latus, pamatparāda palielinājuma un nokavējuma nauda – 249,91 latus. Līdz ar to parādnieku kopējā nenomaksātā summa ir 4029,02 lati.

■ **IZSKATĪJA NOSLĒGTOS LĪGUMUS.** Pagasta padomes sēdē izskatīti noslēgtie līgumi ar zemnieku saimniecību «Saknes» par tualetes remontu Priekuļu pamatskolā un ar SIA «Resurss Plus» par pagasta ēkas katlu mājas renovāciju. Līgums ar zemnieku saimniecību noslēgts par 6489 latiem, ar SIA – par 2935 latiem.

■ **PIEŠĶĪRA PABALSTUS.** Pamatojoties uz sociālā darbinieka atzinumu un izvērtējot ar lietu saistītos apstākļus, padomes deputāti nolēmuši piešķirt pabalstus vairākām personām. Vienā gadījumā piešķirts apbedīšanas pabalsts 70 latu apmērā. Trijām personām piešķirts pabalsts pacienta nodevas atmaksai, tā kopējā summa ir 111,50 lati. Viena persona saņems pabalstu 50 latu apmērā zobu protezēšanas izdevumu segšanai.

■ **APMAKSĀS SKOLĒNU PUSDIENAS.** Pašvaldības deputāti piešķirušī pabalstu pusdienu apmaksai Priekuļu un Salas pamatskolas skolēniem septembrī, uz vienu bērnu – 0,25 santimus. Salas pamatskolai, kurā mācās 71 skolēns, atvēlēti 355 lati, Priekuļu pamatskolas 98 skolēniem – 490 lati.

■ **KOMPENSĒS CEĻA IZDEVUMUS.** Sakarā ar to, ka daļa no pagasta skolēniem uz skolu var nokļūt tikai ar personīgo transportu, padomes deputāti pieņēma lēmumu kompensēt ceļa izdevumus arī šiem bērniem. Ceļa izdevumi, braucot ar personīgo transportu uz skolu un atpakaļ, 2006./2007. mācību gadā tiks kompensēti maršruta autobusa biļetes cenas apmērā.

■ **PILNVARO PREIĻU NOVADA DOMI SAGATAVOT APVIENOŠANĀS PROJEKTU.** Pamatojoties uz Administratīvi teritoriālās reformas likuma 8. pantu, Ministru kabineta rīkojumu «Par vietējo pašvaldību administratīvi teritoriālā iedalījuma projektu» un saskaņā ar Preiļu novada domes vēstuli par apvienošanās projekta sagatavošanu padomes sēdē pieņemts lēmums piedalīties apvienošanās projekta izstrādē. Deputāti nolēmuši pilnvarot Preiļu novada domi sagatavot apvienošanās projektu, kā arī izstrādāt un iesniegt Ministru kabinetā dotācijas saņemšanai nepieciešamo dokumentāciju.

■ **ATĻĀUJ UZSĀKT BŪVNIECĪBU.** Padomes sēdē izskatīti iesniegumi par atļauju izsniegšanu jaunu ēku būvniecībai. Zemnieku saimniecībai «Sila pļavas» atļauts uzsākt graudu pirmapstrādes ēkas būvniecības projekta saskaņošanas darbus. Savukārt Francis Pudulis saņēma atļauju uzsākt projekta saskaņošanas darbus pirts un tehnikas novietnes būvniecībai.

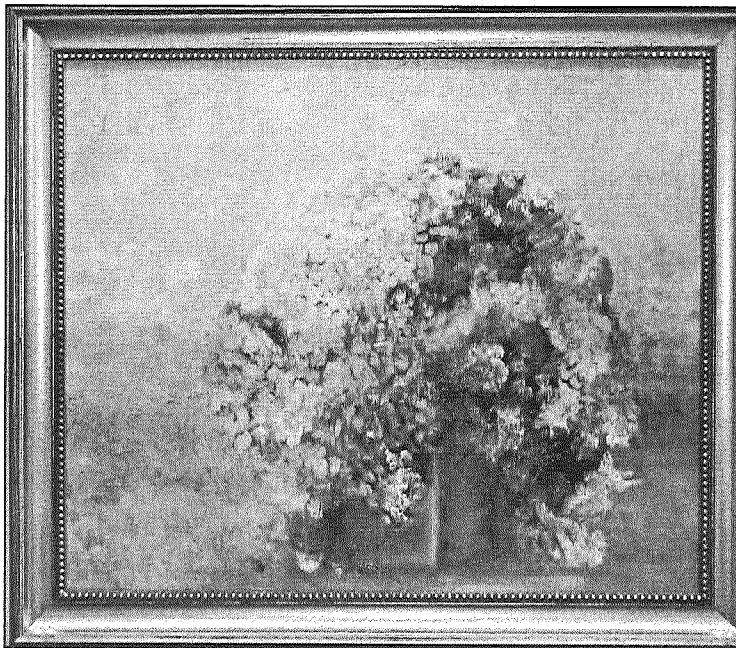
Vārkavas pagastā

■ **APKURES SEZONA PROBLĒMAS NESAGĀDĀ.** No pirmdienas pašvaldības iestādēs uzsākta apkures sezona. Pagasta padomes priekšsēdētājs Artūrs Štagars ir pārliecināts, ka tā nesagādās problēmas, jo malkas krājumi nodrošināti un kurinātāji darba sezonai sagatavoti.

Autonomā apkure nepieciešama Vārkavas pamatskolā, pagasta padomes ēkā un tautas namā. Tā kā kurināšanai tiek izmantots vietējais kurināmais – malka –, ar tās sagādi problēmu pagaidām nav. Visai apkures sezonai nepieciešami aptuveni 300 kubikmetri malkas. Līgums par tās sagādi visa gada garumā noslēgts ar kādu vietējo zemnieku. Sadarbība ilgst jau vairākus gadus.

Darbā pašvaldībā pieņemti seši kurinātāji. Pagasta padome viņiem ir apmaksājusi visus izdevumus, kas saistīti ar apmācību, darba drošības zināšanu atsvaidzināšanu.

Izstādē Saeimas deputātu darbi

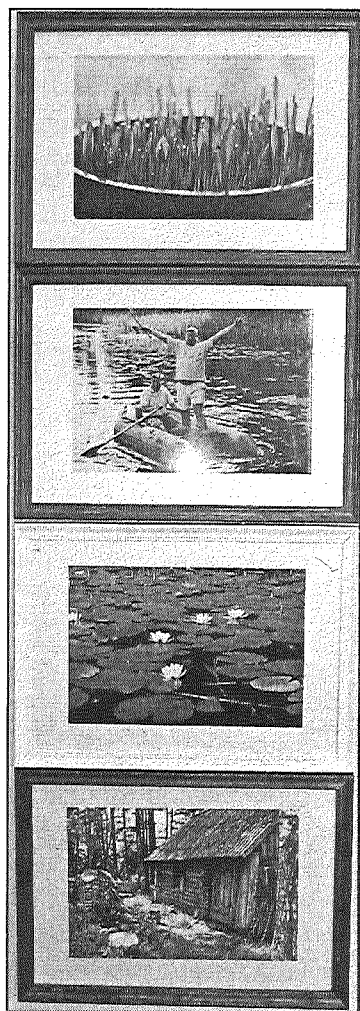

● Elitas Šņepstes glezna «Veltījums kāzu jubilejā» (2006. gads).

Rajona kultūras nama izstāžu zālē aplūkojamas Elitas Šņepstes gleznas un Sarmītes Ķikustes fotogrāfijas. Abas autore sabiedrībā līdz šim bija pazīstamas kā 8. Saeimas deputātes, bet šī izstādē atklāj arī citu šķautni politikā iesaistīto sieviešu raksturos un dzīves skatījumā. No Elitas Šņepstes gleznām lielākoties dveš miers, tās vedina uz apceri un filozofiskām pārdomām, atklāj, cik dzīve patiesībā ir skaista. Daži no darbiem ir veltījumi konkrētam cilvēkam, vai notikumam, piemēram «Gaismas

pils», «Veltījums dēlam», «Kallas», citi, kā, piemēram, «Lauki», «Dvēseļu putenis», «Zudusi pilsēta» iepriecina ar izteiksmīgi atklāto skatījumu, kā cilvēks jūtas konkrētā mirklī un konkrētā vidē. No Elitas gleznām uzsmaržo vasara, ziedi, dzestru svaigumu un vēju nes ziemas diena.

Tā pati tēma, — cik dzīve ir skaista – jūtama arī Sarmītes Ķikustes fotogrāfijās. Viņa iemūžinājusi ceļojuma iespārdus, dzīvniekus, dabu, daudzas fotogrāfijas veltītas mīļi un tuvu cilvēku parādīšanai.

● Sarmītes Ķikustes fotogrāfijās spēlējas bērni un draiskojas dzīvnieki, tās pilnas ar vitalitāti un pozitīvu enerģiju.

Foto: A. Stepanovs

Apgūst Silajāņu keramikas mantojumu

Slavenajam Silajāņu keramikas pārstāvim, vecmeistaram Andrejam Paulānam drīzumā tiks atzīmēta 110. dzimšanas diena. Sagaidot šo notikumu, pēc Riebiņu novada kultūras darba organizatore Monikas Livdānes iniciatīvas tapis projekts «Silajāņu mantojumiem – būt». Projektu atbalstīja Latvijas Kultūrkapitāla fonds. Tā ietvaros visu novada skolu pārstāvjiem bija iespēja tuvāk iepazīties ar podniecību, pacieņoties istu keramikā un iemēģināt roku māla apstrādē.

Kādā no lietainām oktobra dienām skolēnu grupa, kurā no katras novada skolas bija 3 – 4 pārstāvi, Monikas Livdānes pavadībā devās ceļā uz J. Raiņa muzeju Jasmuižā, kur savam acim aplūkoja Andreja Paulāna darbnīcu. Daudziem no bērniem tieši šeit radās pirmais priekšstats par to, kādos apstākļos strādāja senie podnieki, tajā pašā laikā radot pasaulslavenus darbus. Skolēni apskatīja keramikas cepli, uzdeva jautājumus par tā kurināšanu, par podu dedzināšanu. Muzejā viņiem bija iespējas redzēt arī pastāvīgo keramikas ekspozīciju, kurā skatāmi izcili dažāda gadagājuma māla mākslinieku darbi, ieskaitot arī traukus no Andreja Paulāna pēdējā izdedzinātā ceplā.

Tālākais ceļš skolēnus veda uz Preiļiem, kur joprojām pastāv un darbojas Polikarpa Čerņavska muzejs – darbnīca. Te pie virpas darbojās keramiķi Jāzeps Čerņavskis un Raivo Andersons, Preiļu mūzikas un mākslas skolas pasniedzējs. Pēc iepazīstināšanas ar mu-

● Riebiņu novada skolēni keramiķa Jāzeps Čerņavska darbnīcā pirmoreiz varēja izbaudīt, cik pakļāvīgi vijas māls zem pirkstiem. Foto: A. Stepanovs

zeja ekspozīciju un keramiķu darbarīkiem katram no skolēniem bija iespēja pašam ķerties pie veidošanas. Zēnu un meiteņu rokās tapa svilpaunieki, dažiem pietika drosmes sēsties arī pie podnieka ripas. Pieredzējušie keramiķi neskojās ar padomiem un praktisku palīdzību. Pēc pāris stundu nodarbībām skolēni devās mājup, savus darbiņus atstājot abiem māksliniekiem apdedzināšanai. Tie būs skatāmi līdzās slaveno keramiķu darbiem izstādē, kas Andreja Paulāna dzimšanas dienai par godu tiks organizēta Silajāņos.

Kā atzina Monika Livdāne, jaunajai paaudzei jēdziens «Silajāņu keramika» ir svešs un neko neizteic. Slaveno māla meistarū Vilcānu, Ušpeļu, Čerņavsku dzimtu

pārstāvji uz dzīvi apmetušies citās vietās – Preiļos, Rēzeknē, Daugavpilī. Arī viņu pēcnācēji izvēlas citus arodus un citu dzīves ceļu, pārtrūkusi paaudžu saikne. Tomēr Silajāņu keramikai Latvijas kultūrā ir unikāla vieta, un pēdējais laiks mūsdienu jauniešus mēģināt ieinteresēt sava novada kultūras mantojuma apzināšanā, rosināt viņu talantus.

Keramiķa Andreja Paulāna 110. dzimšanas diena apritēs 30. novembrī. LPSR Nopelniem bagātais mākslas darbinieks starptautiskajā mākslas un tehnikas izstādē Parīzē apbalvots ar zelta medaļu un diplomu. Andrejs Paulāns miris 1973. gada 29. novembrī, apbedīts Feimaņu kapos.

L.Rancāne

Kontrastu zeme — Amerika

Mūsdienu pasaule plaši atvērusies arī Latvijas cilvēkiem. Atvaļinājums Eiropā, biznesa kontakti ar ES valstu pārstāvjiem, ciemošanās pie radiem ārzemēs, — tā kļūst aizvien ierastāka lieta. Bet jauniešiem gribas ielūkoties arī citos kontinentos, pārbaudīt savu varēšanu, savu prasmi organizēt dzīvi pilnīgi svešā vidē. Vairāki no Preiļu rajona jauniešiem ļaudīm sadūšojušies īsāku vai ilgāku laiku pavadīt Amerikas kontinentā. Iepazīstinām ar viņiem un piedāvājam bagātīgos iespaidus, kas gūti tik tālu projām no mājām.

Jā, Amerikā viss ir iespējams!

Topošā žurnāliste, Rīgas Stradiņa Universitātes studente, Preiļu Valsts ģimnāzijas absolvente **ZANE LINIŅA** atzina, ka grūti atrast vārdus, lai aprakstītu visu piedzīvoto un bagātīgo emociju klāstu, kas radies, gadu pavadot Amerikas Savienotajās Valstīs. Viņa uz turieni devās gan strādāt — dažas dienas nedēļā pieskatīt bērnu kādā ģimenē, gan arī studēt, apgūstot spāņu valodu.

— Tur ir kalni un līdzenumi, tur ir tuksneši un meži, ūdenskritumi un okeāni, un vietas, kur mūžīgi spīd saule vai zemi klāj sniegs. Liela kontrastu zeme, kur var sastapt jebkuras valsts iedzīvotājus un veikalos pat atrast Rīgas šprotes, — stāstīja Zane.

Sākumā apkārt staigājusi plaši atplestām acīm un brīnījusi par daudzām lietām, bet vēlāk sapratusi, — ja jau tikusi tik tālu, tā tad jābauda un jātver katrs mirklis, ne vienmēr tam meklējot izskaidrojumu.

— Dzīve man deva tādu iespēju, vajadzēja tikai lielu drosmi, un paldies tuviniekiem, kas manu ieceru par došanos uz Ameriku atbalstīja. Sapratu, ka šis gads man būs liels izaicinājums, jo pirmo reizi būšu tik tālu un tik ilgi prom no mājām. Bet vienlaikus to uzskatīju kā pārbaudījumu savai personībai un ticībai saviem spēkiem, kas dos rādījumu visai manai turpmākajai dzīvei, — atzina jaunie. Zane vēl tagad atceras to brīdi, kad spērusi pirmo soli ārpus Ņujorkas lidostas, un acu priekšā pavērušies augstie debesskrāpji, cilvēku drūzma, lielā kustība apkārt. Viņai rokās bija viens vienīgs kofers ar konfektmē «Serenāde» un «Lāču rupjmaizi». Bet jau pirmajās četrās Ņujorkā pavadītajās dienās iegūti draugi, ar kuriem turējies kopā visu gadu. Apskatīta pilsēta — Brīvības statuja, Manhetena, bēdīgi slavenā Dviņu Torņu piemiņas vieta.

Pēc tam Zane devās uz Atlantū Džordžijas štātā, kur viņu sagaidīja viesģimene. Zanei paveicās ar to, viņa dzīvoja Federālā izmeklēšanas biroja (FIB) darbinieka ģimenē. Izrādījies, ka pirms Zanes ierašanās Atlantā FIB birojs pārbaudījis visus personas datus. Viņai bija jāparakstās speciālos dokumentos par uzturēšanos un dzīvošanu FIB aģentu mājā.

— «X-Faili» ir mana mīļākā filma, bet tagad ik dienas varēju savām acīm salīdzināt, vai filmās rādītais patiešām atbilst patiesībai. Piemēram, noziedznieki tiek arestēti no rītiem, kad viņi gul un ir nesagatavoti aizsardzībai, nevis

naktīs klusu pielavās pie aizdomās turamā.

Atceros 1996. gadu, kad Preiļos televīzijā skatījos vasaras Olimpiskās spēles, kas notika Atlantā. Bet tagad man bija reāla iespēja Atlantā olimpiskajā stadionā klātienē vērot Amerikas masu pulcēšanos uz spēli — beisbolu. Piekritu teicienam, — ja gribi aizmigt, ej uz beisbolu. Daudz iespaidīgāk bija redzēt Nacionālās basketbola līgas spēli, kurā cīnījās šī gada NBA čempioni «Miami Heat». Dažas rindas tālāk sēdēja Šakils O' Nils un Christina Agilera! Tā vien gribējās pateikt: «A es, — meitene no Preiļiem...» Bet Nacionālās hokeja līgas spēļu apmeklēšana man vienmēr bija īpašs notikums, jo tajās es satīkos ar iegūtajiem Amerikas latviešu draugiem. Tādos mirkļos atkal pierādījās, cik šī pasaule ir mazā, un cik ļoti hokejs vieno latviešus.

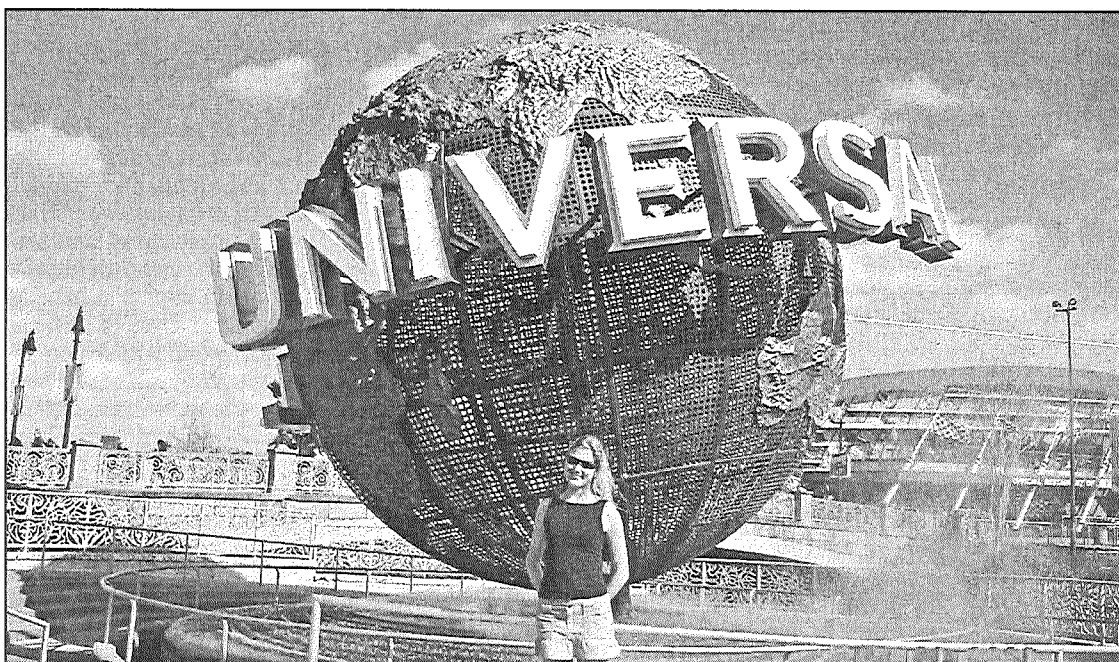
Zane starp saviem draugiem ieguvusi slavu kā meitene no Latvijas, kurai nav bailes ne no kā. Viņa gadījies istajā laikā un istajā vietā, kad pirmo reizi TV šova «Baiļu faktors» vēsturē tika prezentēts šovs «Baiļu faktors dzīvē».

— Tas notika vēlā pēcpusdienā, Orlando pilsētā Floridas štātā apmeklējot Disnejaspaules parku. Es pēkšņi ieraudzīju lielus plakātus par atlases kārtu uz šovu. Tobrīd bija tikai viena doma, — kad vēl, ja ne tagad! Skrēju uz atlases kārtu, bet diemžēl nokavēju 15 minūtes. Bet ar to nebiju mierā. Sēdot starp 2000 skatītājiem un sekojot šova notikumiem, mana drosme un pārliecība auga aizvien lielāka. Sapratu, ka rīt gribu būt starp tiem sešiem dalībniekiem uz skatuves. Manas ambīcijas bija neizsīkstošas un jau nākamajā dienā, mainot iepriekš iecerētos plānus, agri no rīta devos uz atlases kārtu. Pierādīju savu psiholoģisko un fizisko sagatavotību, valodas sapratni, un jau pēc trījām stundām estrādē izskanēja Zanes Liniņas un Latvijas vārds. Tas arī bija vienīgais mirklis, kad man nodrebēja sirsniņa, jo tikai tad tā isti aptvēru, kur esmu un ko man tūlīt nāksies darīt. Pēc tam bailēm vairāk nebija vietas. Mani pārņēma ticība un drosme. Diemžēl līdz finālam netiku.

Zane stāstīja, ka pēc šova cilvēki jautājuši, vai nogaršojusi prusaku un tārpu kokteili, jo tāda iespēja pastāvējusi, tomēr viņai gājusi secen. Sajūtas bijušas neapaprakstāmas, jo daudzi nākuši klāt un pateikušies par interesanto šovu, draugi priecājušies par viņu, bet viesģimene paziņojusi visam FIB ofīsam, cik drosmīga meitene pie viņiem dzīvo.

● Zane Liniņa lasa ziņu raidījumu CNN.

● Disnejasparks ir pasaule, kurā tik viegli atgriezties katram savā bērnības zemē, domā Zane.

Studentei Amerikā izdevies piepildīt vēl vienu sapni. Viņa vienmēr ilgojusies kādreiz nokļūt CNN ēkā. Šī ziņu dienesta galvenā mītne atrodas Atlantā. Un tā kādu dienu Zane stāvēja CNN ēkas pašā centrā. Augšā virs griestiem atradušies visu valstu karogi, ceturtais no kreisās puses bijis Latvijas. Jaunajiem studentiem tika jautāts, kurš būs tas, kas mēģinās lasīt ziņas pēc CNN maketa. Zane teica, ka tobrīd viņai nebija laika pārdomām, tikai pārliecība — tas ir jādara. Nekad iepriekš neesot izjutusi tik lielu savīļojumu, kā tajā brīdī, lasot ziņas.

Zanes mērķis bija arī kopā ar

Amerikas studentiem mācīties spāņu valodu. Džordžijas štātā esot tik daudz spāniski runājošo, ka varētu būt divas oficiālas valsts valodas. Lai iegūtu sertifikātu, kas apliecinātu valodas zināšanas, meitenei bija jānodarbojas trīs stundu lidojumā uz Meksiku, kur pavadīta nedēļa. Apbrīnā par tur dzīvojošo cilvēku prieku, neskatoties uz visām ekonomiskajām problēmām. Jauns vai vecs, bet visi dejujuši salsu un pēc svelmainajām dienām baudījuši siltos vakarus. Latviešiem būtu jānācās dzīvot mirklim un neķert kreņķi par lietām, kas ir tik pārejošas, saka jaunie. Drosmīgajai Preiļu meitenei ir

daudz stāstāmā par ceļojumu uz Bostonu un par Kembridžas universitāti, par Miami un Iēnako upi pasaulē, par aligatora samīlošanu, Tenesiju un braukšanu pa krāčānu upi ar kanoe laivām, lielāko akvāriju pasaulē, Coca Colas dzimteni, dakteres Kvinnas pilsētu, Olimpisko daiļslidotāju koncertu, Mārtiņa Lūtera Kinga muzeju, savannu un visām citām lietām, ko redzējusi, sajūtusi, baudījusi, bagātinot sevi.

— Tā bija mana izvēle, — saka Zane, — būt tur un darīt visu, ko tajā mirklī dzīve piedāvāja, un patiesībā, — ko vēl vairāk var izvēlēties, kā darīt to, par ko sapņo, kam tici un ko gribi.

Preiļu jauniešu acīm

Gads, kas iemācīja pastāvību un atbildību

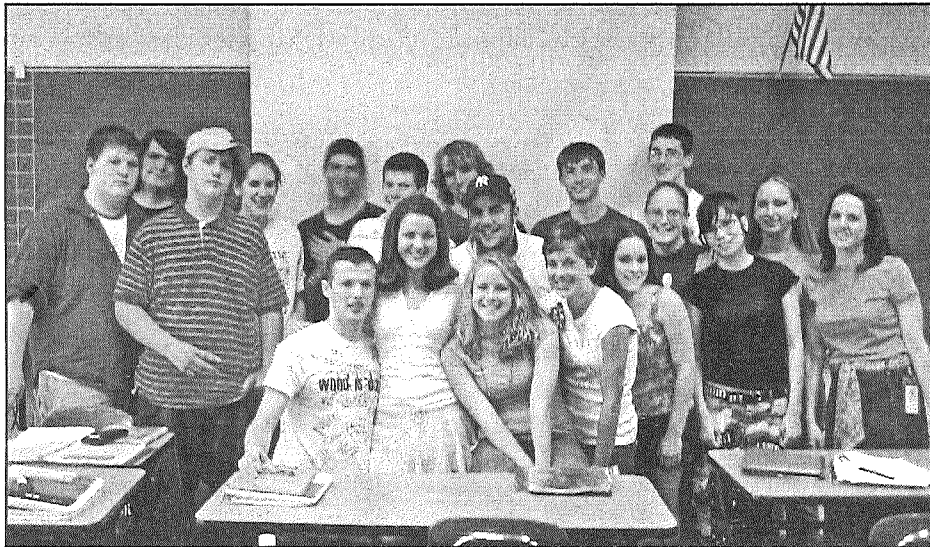
Līvānu 1. vidusskolas skolēns ARTŪRS RUDZĀTS pēc 10. klases beigšanas Amerikas Savienotajās Valstīs pavadīja vienu gadu starptautiskas skolēnu apmaiņas programmas ietvaros. Tagad viņš ir atgriezies un mācās 12.b klasē.

— Viss sākās ar to, ka mans brālis aizbrauca uz Ameriku strādāt, — stāstīja Artūrs. — Viņš aicināja arī mani doties uz ASV skolēnu apmaiņas programmas ietvaros un gadu pavadīt kādā Amerikas skolā. 2005. gada pavasarī apmeklēju izstādi «Skola», kas ik gadus notiek Rīgā, Ķīpsalā un atradu firmu, ar kuras palīdzību varēju kļūt par apmaiņas studentu. Tā sadarbībā ar ACES (American Cultural Exchange Service) sameklēja ģimeni, kas mani uzņems, un atlika doties uz amerikāņu vēstniecību pēc vīzas. 2005. gada 31. jūlijā izlidoju uz Ņujorku, kur mani sagaidīja brālis.

— Vis nedēļas paciešos pie viņa, bet pēc

— un devos pie savas audžuģimenes. Dzīvošana un skola atradās Ņujorkas štatā.

Sanāca tā, ka jau oktobrī vēlējos savu viesģimeni mainīt, jo dzīves apstākļi mani tajā neapmierināja. Ģimene sastāvēja no mātes, kura nestrādāja, un trīs dēliem. Bez darba dzīvoja arī vecāka, kam bija 23 gadi, taču neveica arī darbus mājās. Otram dēlam bija veselības problēmas. Jaunākais aizgāja no ģimenes un dzīvoja pie sava tēva. Katram no brāļiem tēvs bija cits. Pēc mājas mātes ieskatiem darbi jādara bērniem, bet šajā gadījumā tos visus lika veikt man. Problēmas radīja arī finansiālais stāvoklis un bieži pārtiku man nācās pirkt par savu naudu, kaut arī tā nebija paredzēta produktu iegādei. Apmaiņas programmas koordinatori pārāk lielu ieinteresētību

● Artūrs (pirmajā rindā no kreisās sēž) atmiņai nofotografējās arī kopā ar klasesbiedriem — amerikāņu jauniešiem.

situācijas risināšanā neizrādīja, tāpēc nomainīt ģimeni izdevās tikai februārī. Tajā jutos labi, attieksme pret mani bija pavisam citādāka, jo šie cilvēki viesskolēnus savās mājās bija uzņēmuši jau vairākas reizes.

Mācījos lauku skolā, kurā bija tikai 9. – 12. klases ar gandrīz 700 skolēniem. Tuvmā atradās cita skola jaunākajām klasēm. Katru dienu notika deviņas stundas, bet tās bija vienas un tās pašas vienās un tajās pašās telpās, tāpēc nevajadzēja maldīties pa skolas gaitenī labirintiem. Ātri iegaumēju, kur atrodas man vajadzīgās klases. Starpbrīdis ilga tikai trīs minūtes, tajā laikā vajadzēja paspēt aiziet no vienas klases līdz otrai. Kad iedzīvojos, starpbrīdi paspēju aiziet arī līdz savam skapītim un apmainīt pierakstus.

Sākumā pagrūti gāja ar angļu valodu,

bet pāris mēnešu laikā jau runāju tāpat kā visi pārējie, un neviens nevarēja pateikt, ka esmu no citas valsts.

Kas mācību organizēšanā bija savādāks nekā mūsu skolās? Pirmkārt, jau tas, ka tikai atsevišķos priekšmetos bija mācību grāmatas. Pārsvārā skolēni saņēma kopētus materiālus. Otrkārt, mācību programmas Amerikas skolās ir daudz vienkāršākas, un skolēns drīkst izvēlēties, kādus priekšmetus viņš mācīsies. Taču grūtības radīja mājas darbu pildīšana, tie tika uzdoti lielā daudzumā. Mājās izpildītie uzdevumi tika pārbaudīti katrā stundā, par tiem lika novērtējumus. Kā apmaiņas skolēns tiku atbrīvots no eksāmeniem, bet tā arī bija vienīgā atlaide, jo visas pārējās prasības man bija tādas pat kā citiem. Secināju, ka Latvijas skolēni ir daudz ziņošāki, tikai vi-

ņiem nav tādas mācīties kāres kā amerikāņu jaunajai paaudzei.

Klasesbiedri un pedagogi mani uzņēma ļoti draudzīgi un ieinteresēti, kaut arī skolā ik gadus apmaiņas programmas ietvaros mācās jaunieši no dažādām valstīm. Vienā klasē ar mani mācījās meitene no Slovākijas, taču kaut kādu sarežģījumu dēļ koordinatori viņu aizsūtīja atpakaļ uz mājām. Vēl te mācījās zēns no Dienvidkorejas. Arī viņam bija radušās problēmas ar ģimeni, kura uzņēma, taču jau pirmās nedēļas laikā bija izdevies iekārtoties citā.

Brīvajā laikā sāku nodarboties ar vieglatlētiķi. Guvu labus sasniegumus un vairākkārt par mani bija rakstīts pat avīzē. Līdz gada beigām ieguvu ļoti daudz draugu, pat no citām skolām. Mācību gada noslēgumā mani ielūdza uz apbalvošanas ceremoniju, kurā piešķīra vairākus diplomus par labām un izcilām sekmēm.

Brīvajā laikā iepazinu Ņujorkas un tās apkārtnes interesantākās vietas. Ekskursijas devos galvenokārt ar brāli. Viņš Amerikā dzīvo jau trešo gadu, strādā kravu pārvadāšanas nozarē un gatavojas atgriezties mājās. Mana mamma droši vien nebūtu laidusi mani uz tik tālu vietu un tik ilgi, ja tur jau nedzīvotu brālis.

Pats galvenais, ko ieguvu šī ASV pavadītā gada laikā, ir ļoti liela pieredze par to, kā dzīvo cilvēki šajā zemē. Izbaidīju patstāvību un atbildības sajūtu. Arī citiem jauniešiem varu ieteikt izmantot studentu un skolēnu apmaiņas programmas, doties uz svešām zemēm. Ticiet man, nenožēlosiet.

Artūrs Rudzāts no ASV atgriezās neilgi pirms jaunā mācību gada sākuma – 31. jūlijā. Tagad viņam vēl jānokārto ieskaite ar par 11. klases kursu tajos priekšmetos, ko Amerikas skolā nebija mācījis.

Pats vērtīgākais – jaunā pieredze

INDRA VEIGULE pirms vairākiem gadiem, kad bija pabeigusi mācības Preiļu Valsts ģimnāzijā, uzsāka praktiskās psiholoģijas studijas un tagad gatavojas lielajam pārbauzumam – bakalaura darba rakstīšanai. Bet aizvadītajā vasarā krasi izmainīja līdzšinējo dzīves ritējumu, atteicās no mierīgām brīvdienām ierastajā Latvijā un devās uz citu kontinentu un citiem platuma grādiem, uz Amerikas Savienotajām Valstīm.

Indra uz Ameriku brauca strādāt. Ideja par to dzima jau pērnā gada rudenī, kad viena no viņas paziņām, arī Preiļu meitene, kas ASV strādāja iepriekšējā vasarā, Indrai izteica šādu piedāvājumu. Latvijā darbojas kādas ASV kompānijas pārstāvniecība, kas iesaista jauniešus grāmatu tirdzniecībā, sagatavo šim darbam, parūpējas par nokļūšanu un uzturēšanos svešajā zemē. Indra stāsta, ka kopā ar citiem interesentiem apmeklējusi šīs kompānijas prezentācijas, ieguvusi nepieciešamo informāciju. Līdz pat maijam risinājās brīvprātīgo jauniešu sagatavošana darbam. Kopumā grāmatu pārdošanā bijuši iesaistīti 3000 studenti no daudzām valstīm.

— No Latvijas uz ASV devāmies 52 jaunieši, tajā skaitā mēs trīs: Elita Poplavska, Baiba Klindžane un es no Preiļiem. Mūsu galvenais šefs bija kompānijas pārstāvis Igaunijā, kas organizēja Eiropas valstu studentu darbu. Elita bija mana menedžere, jo viņa šajā jomā strādāja jau otro gadu, — stāstīja Indra.

Uz Ameriku latviešu grupa izbrauca 25. maijā, atgriezās jaunā mācību gada pirmajās dienās. Ar tiešo reisu jaunieši aizlidoja līdz Ņujorkai, pēc tam bija jānodas uz Nešvilu Tenesijas štatā. Nedēļu ilgā apmaiņas kursā grupas dalībnieki iepazinās ciešāk, apguva darba pienākumus, tikās ar pieredzējušiem kompānijas pārstāvjiem. Pēc tam jaunieši saņēma darba norīkojumus uz dažādiem štatiem. Indrai kopā ar savu grupu 12 cilvēku sastāvā, ko vadīja igauņiete Maarja, bija jābrauc uz Ohaijo. Ceļa, tāpat arī uzturēšanās izdevumi jauniešiem bija jāsedz pašiem. Grupa vēlreiz tika izdalīta pa dažādām pilsētām un pa pāriem. Indra strādāja Middletowas pilsētā (50 000 iedzīvotāju) un tās piepilsētās kopā ar Maarju, irēja istabīnu.

Tiešie darba pienākumi bija saistīti ar izglītības satura grāmatu izplatīšanu. Meiteneš līdzī nesa paraugus, ko prezentēja, apmeklējot privātmājas un piedāvājot nopirkt. Pasūtītie eksemplāri tika piegādāti pēdējā nedēļā, izvadājot ar automašīnu. Pirmajās reizēs, klauvējot pie svešām durvīm, jutosies visai nedroši, arī prezentācijas tekstu baidījies aizmirst. Tomēr cilvēku laipnība, atvērtība un atsaucība jau drīz vien palīdzēja pārvarēt bailes.

— Tā ir cita kultūra. Pie viņiem ik dienas preču izplatītāji ierodas vairākas reizes, un tā ir normāla parādība. Latvijā tas nebūtu iedomājams. Tagad arī man mainījies attieksme pret vietējiem preču izplatītājiem, jo zinu, ka viņi dara savu darbu.

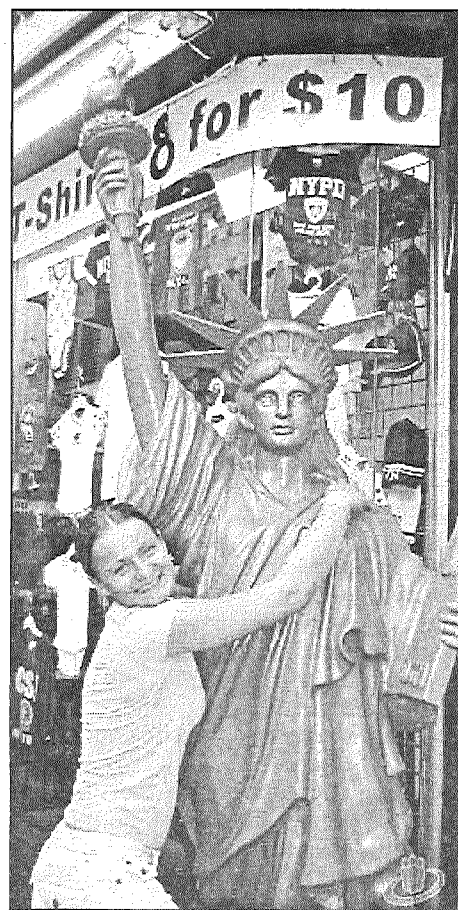
Piedāvātās grāmatas tiešām bija labas, paredzētas bērniem no ļoti agrīna vecuma

līdz vidusskolas un studiju gadiem. Mūsu izplatītās grāmatas veikalos nav nopērkamas, tās izlaiž 151 gadu veca kompānija un kopš darbības pirmssākumiem savu produkciju realizējusi tikai šādā veidā, — stāstīja meitene.

Pie klientiem gājušas gan kājām, gan braukušas ar velosipēdiem. Arī lauku celiņi asfaltēti, pat starp lielajiem kukrūzas laukiem. Klauvēts pie neskaitāmām durvīm, rītā darbu sākot ap septiņiem, un pēdējo reizi pie durvīm zvanot ap pulksten deviņiem vakarā, kā tas bija paredzēts grafikā.

Pieredze, ko ieguvu šajos trijos mēnešos, ir pats vērtīgākais. Zinu, ka ne katrs spētu sadūšoties šādam solim. Man vajadzēja sevi apliecināt un pierādīt, ka es to varu, tagad atzīst Indra. Vēl viņa ļoti priecājas par pilnveidotajām valodas zināšanām, par iemaņām droši kontaktēties ar svešiem cilvēkiem, par spēju dzīvot patstāvīgi pilnīgi svešā vidē, ļoti tālu prom no mājām. Brīvajās svētdienās visa grupa tikusies kopā, organizējot «trakās dienas» — izklaides izbraucienus un apkārtnes iepazīšanu.

Pārtika gan bija drausmīga, izņemot saldumus, arī naktsmiegam palika maz laika, bija nežēlīgi karsti, nenormāls mitruma līmenis, — Indra atklāja sava piedzīvojuma nepatīkamāko pusi. Skumusi arī pēc mājām. Lai nebūtu jāpārtiek tikai no uzkaršētiem pusfabrikātiem, kā tur pieņemts, ēdienu gatavojušas pašas. Tomēr tagad liels prieks, ka viss izturēts, izdevies arī nopelnīt.

● Ņujorkā radītas iespējas katram, kas vien vēlas, nofotografēties pie Brīvības statujas kopijas.

Ar mīlestību pret māju un vidi

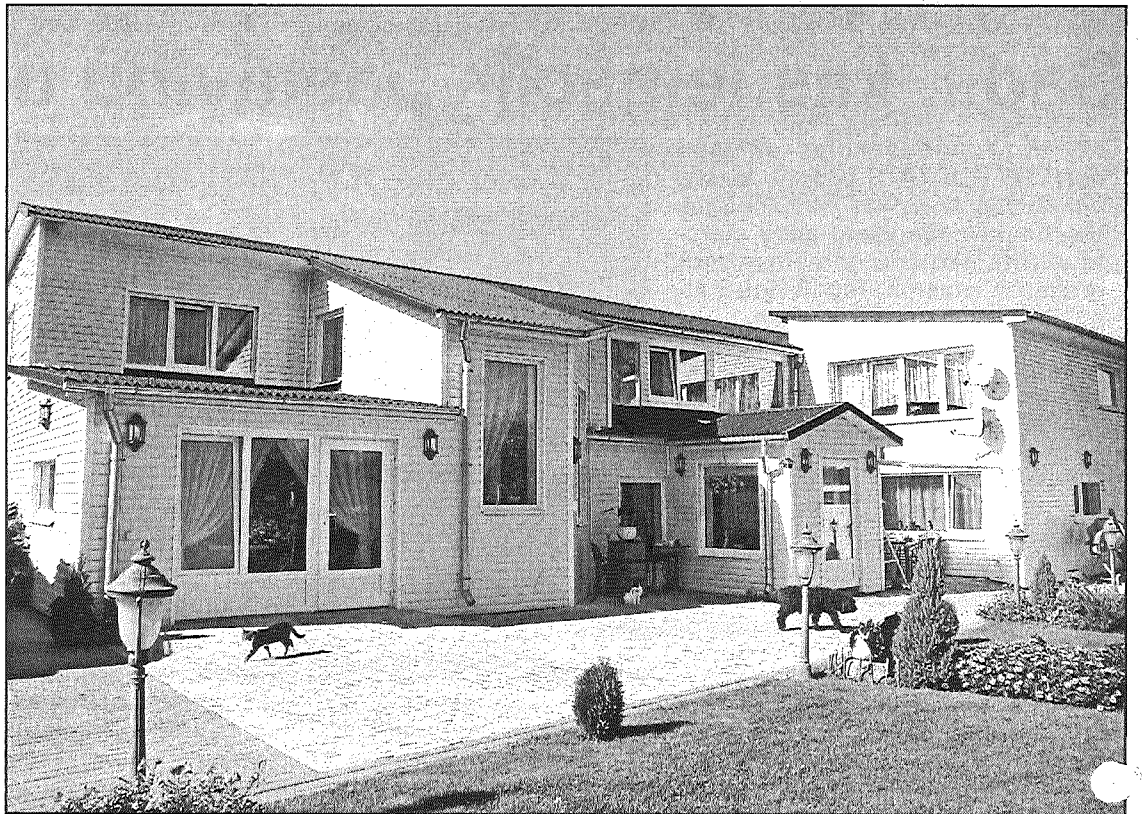
Šī gada neparasti siltais rudens pat vēlīnājās oktobra dienās vēl iepriecina ar bagāti ziedošām puķudobēm, kurās izturīgās samtenes, dālijas, mārtiņozes un miķelītes krāsu piedāvājumā dalās ar lapkrīti. Rudens ir laiks, kad pa istam novērtējama māju sakoptība, jo vasarā ar zaļumiem un ziedošām dobēm vienu otru ne pārāk estētisku stūrīti tik viegli noslēpt. Rudeni atklājas viss, bet mājas un pagalmi, kuru saimnieki pacentusies pārvērst par istu paradīzes stūrīti, savu teicamo izskatu nemaina. Pie šādām mājām pieder arī Ivanovu un Kuzminu privātipašums Līvānos, kas novada sakoptības skatē ne reizi vien ieguvušas godpilno uzvarētāja nosaukuma.

Vienā no atvasaras dienām «Novadnieka» žurnālisti apciemoja šīs mājas saimniekus. Patiesības labad gan jāsaka, ka mājās izdevās sastapt vien īpašnieku, uzņēmēju Pēteri Ivanovu, kurš laipnā, mierīgā sētas sarga Barika un divu omulīgu kaķu pavadībā arī izrādīja savu košumdarzu. Nav jau brīnums, ka pats saimnieks tik labi zina, kas un kur aug, jo pašam un znotam Mārim visbiežāk arī jāveicot rakšanas un citi smagie vai arī sarežģītākie darbi, piemēram, ārējās elektroinstalācijas ierīkošana. Ziemassvētku laikā Ivanovu mājas pagalmā iede-

goties 2500 lampiņu, izgaismojot gan ēku kontūras, gan kociņus. Bet plānotāja un jaunu ideju īstenoāja esot meita Ina kopā ar mammu Svetlanu. Mēs arī sponsori, sagādājam to, ko sievietes pasūta, stāstīja mājas saimnieks. Bet piektais iedzīvotājs esot mazmeitiņa Anastasija, skolniece, kura jau no mazotnes mātās rūpēties par mājas labiekārtošanu.

Teicamā kārtībā šeit vienmēr tiek uzturēts zāliens, kurā iesēta Kanādas zāle un kas aizvadītājā karstajā vasarā laistīts ik dienas vairākas reizes, bet speciāls mēslojums tiek vests no ārzemēm. Zāliens zaļo arī ziemā. Ziemciēšu un vasaras puķu dobes no agra pavasara līdz rudenim uzzied visās krāsu toņkārtās: petūnijas, verbēnas, eņģeļtaures, rozes, dālijas, narcises. Ina izplāno, kā puķes stādīt, lai nevienu brīdi dobes nepaliktu bez krāsām. Mājas interesantais arhitektoniskais veidojums dod iespēju fantāzijas lietojumam, katrā stūrīti iekārtota savdabīga maza pasaulīte atpūtai un relaksācijai – ar senatnīgām lietām, ar dekoratīviem augiem, ar skujeņiem lielos podos.

Inai piemīt dizaineres talants, un viņa labprāt rūpējas par to, lai māja atbilstoši sezonai vai svētkiem par godu mainītu izskatu. Piemēram, pašlaik verandu logos uz iekšējām palodzēm bija izvie-

● Ivanovu un Kuzminu māja ar savu teicamo izskatu visos gadalaikos tiek atzīta par vienu no sakoptākajām Līvānos. Saimnieki saka, ka tas prasa daudz darba, enerģijas un līdzekļu, taču pozitīvas emocijas, dzīvojot šādā vidē, ir neatsveramas. Foto: A. Stepanovs

totas graciozu sieviešu skulptūras, stāvēt pie podos zaļojošiem skujeņiem. Bet uz maigajām izstieptajām rokām viegli kā ziedlapas uzmetušies tauriņi. Ziemassvētku

laikā mājas pagalmā tiek izveidotas īpašas, krāšņas kompozīcijas. Rokot aku, dienas gaismā izniris akmens ar iecirstu mitoloģisku zīmi – senlatviešu krustu, kas tagad

novietots pagalma centrā. Katrā pagalma un košumdarza stūrīti jūtams, ar kādu mīlestību mājas iedzīvotāji veido savu vidi.

L. Rancāne

Homeopātija – kad līdzīgu ārstē ar līdzīgu

2004. gadā Latvijas aptieku apgrozījums bija 20 miljoni latu. Šķiet, ka šis skaitlis ir pietiekami iespaidīgs, lai apjaustu, kādu kvantumu zāļu gada laikā izlietojam savas veselības uzlabošanai un cīņai ar visdažādākajām kaitēm.

Varbūt laiks padomāt par veselības nostiprināšanu citiem, saudzīgākiem līdzekļiem? Šajā ziņā mums var palīdzēt homeopātija. Svešvārdu vārdnīcā šo terminu skaidro kā ārstniecības sistēmu, kurā ļoti mazās devās izmanto zāles, kas lielās devās izraisa organismā ārstējamajai slimībai līdzīgas sekas. Tas nozīmē, ka homeopātija ir medicīnas nozare, kur līdzīgu ārstē ar līdzīgu.

Ar to tuvāk iepazīstina ārste homeopāte, Veselības obligātās apdrošināšanas valsts aģentūras Latgales nodaļas kontroles un uzraudzības daļas ārste eksperte Viktorija Šmukste.

Aizmirstā nozare

— Esmu ārste ar 25 gadu stāžu. Šajā laikā medicīnā notikušas lielas izmaiņas. Ja palūkojamies, ar kādiem līdzekļiem un ko varēja izārstēt agrāk, salīdzinām ar šodien, nākas secināt, ka diemžēl mēs nekļūstam veselāki. Tiesa, ir saslimšanas, kas nav vairs tik «niknas» kā pirms divdesmit gadiem, piemēram, astma, kuņģa čūla. Medicīna daudz labāk spēj palīdzēt pacientiem, kam nepieciešamas sirds operācijas vai protezēšanas.

Bet ir arī otra lietas puse. Ja izvērtējam to medikamentu daudzumu, ko mēs apēdam, tad nākas secināt, ka mūsu ieguvums nav adekvāts. Bez tam nākušas klāt tā saucamās medikamentu saslimšanas, kas rodas no pārmērīgas zāļu lietošanas.

Pamazām nonācu pie slēdziena, ka nepamatoti aizmirsta ir homeopātija. Patiesību sakot, tā ir tāda padomju laiku «astute», kad šī medicīnas nozare bija ja ne pilnīgi

noliegta, tad nostumta malā gan. Pašlaik situācija mainās. Rīgā ārstu kvalifikācijas celšanas kursu ietvaros papildināju zināšanas šajā nozarē, saņēmu sertifikātu uz trim gadiem, kas apliecina, ka drīkstu ārstēšanā izmantot homeopātiskos līdzekļus. Ārsta homeopāta sertifikātu saņēmu pēc trīs gadu praktiskas darbošanās un pēc eksāmena nokārtošanas.

Galvenais princips — indivīds

Ārste skaidro, ka visu homeopātisko līdzekļu iedarbība tika pētīta eksperimentu procesā. Lietojot kādu vielu arvien lielākās devās, tika noskaidrots, kādi patoloģiski simptomi pēc laika parādās pacientam, ņemot vērā katru personīgās īpatnības, tas ir, vai viņš ir tumšmatains vai gaišmatains, tievs vai resns, vai naktī guļot viņam ir karsti vai auksti, vai sliktāk jūtas no rītiem vai vakaros.

Tātad homeopātijā svarīgs ir indivīds nevis cilvēks kā dzīva būtne vispār. Ikdiēnā taču esam pārliecinājušies, ka jebkura viela, piemēram, sāls uz dažādiem organismiem iedarbojas atšķirīgi. Tas nozīmē, ka sāls mazā devā palīdzēs pie simptomiem, kādus tas izsauc lielā devā. Homeopātija balstās uz lietām, kas mūsu saprašanā šķiet ačģarnas. Ja jums no kādas vielas paliek slikti, tad ar to pašu vielu homeopātiskās devās ļoti stiprā atšķaidījumā var arī ārstēt.

Čubināšanas process

Izskaidrojums ir vienkāršs. Slimības laikā mainās ausu fizioloģiskā labilitāte. Jebkuri audi spēj izturēt noteiktu funkcionālu slodzi, bet slimības laikā rodas pārkarināmība. Šajā stāvoklī audi spēj uztvert ļoti mazu specifisku kairinājumu.

Lūk, piemērs. Ja stipri nogurušam cilvēkam saka – uzkāp tajā kalnā, no šādām domām vien viņš jau krit no kājam. Bet, ja šim pašam cilvēkam saka, rau, pamēģināsim uzkāpt dažus metrus, tad *pačubi-*

nāsim un vēl mudināsim, viņš saņemams un pamazām tiek kalna galā.

Arī homeopātisko līdzekļu mazās devas ir līdzīgs *čubināšanas* process, kas organismā fizioloģijai liek pārskatīties tā, lai organisms pats tiek galā ar radušos problēmu. Homeopātijas nozīme ir tā, ka organismā netiek ievadīta ķīmija, bet ārstnieciskie līdzekļi ir tik mazās devās, ka tie darbojas kopā ar organismu.

Esam pieraduši, ka paaugstinātas temperatūras gadījumā iedzeram tableti un temperatūtu mēģinām pazemināt. Taču paaugstinātai temperatūrai vienmēr ir kāds cēlonis. Homeopātiskie līdzekļi ir tie, kas iedarbojas uz šiem cēloņiem.

Sākums pirms 200 gadiem

Homeopātijas vēsture ir apmēram 200 gadus sena. Toreiz Vācijā dzīvoja ārsts Hānemans, kurš strādāja par rakstvedi pie speciālistiem, kuri nodarbojās ar medicīnas eksperimentiem. Hānemans pamanīja, ka hinīns, ja tas tiek lietots mazās devās, uzlabo slimības simptomus. Eksperimenti turpinājās un pamazām izveidojās jauna medicīnas nozare.

Pašlaik pasaulē homeopātija strauji attīstās, pie tam, arī veterinārijā. Ir tomēr jāatceras, ka homeopātija nav ārstēšana ar tējām. Ārstnieciskos homeopātiskos līdzekļus gatavo no organiskām vielām, minerāliem un augiem. Taču galvenais nosacījums, ka jābūt lielam atšķaidījumam – 1:10, 1:100 vai 1:1000. Jo šķīdums vājāks, jo spēcīgāka ir iedarbība. Tas ir paradokss, ko mēs vēl nespējam pieņemt.

Jābūt pārliecinātiem par izvēli

Mūsdienu cilvēki ir pieraduši katrā kaitē un sāpē likt priekšā pēc iespējas spēcīgāku zāļu devu un grīb, lai uzreiz paliek labi. Homeopātijā tā nav, process ir ilgstošāks. Iespējams, ka sākumā simptomi pat pasliktinās, taču galarezultāts gandrīz vien-

mēr ir labāks, ja vien pacients ievēro pareizu dzīves veidu, ārsta izrakstītos līdzekļus lieto precīzi noteiktā laikā un atbilstošās devās. Jāatceras, ka ārstēšanās laikā nav ieteicams lietot vielas, kas homeopātiskos līdzekļus neitralizē.

Palīdz pie dažādām kaitēm

Ārste stāsta, ka pie viņas visbiežāk griežas pacienti ar locītavu sāpēm, dažādām vielmaiņas saslimšanām, ādas slimībām. Ar homeopātiskiem līdzekļiem var ārstēt arī daudzas citas saslimšanas. Parasti slimnieki pie ārsta homeopāta nāk, kad slimība jau kļuvusi hroniska, kad ar ierastajām zālēm uzlabojums nav panākts.

Tomēr ir jāatceras, ka homeopātija cilvēkam vislabāk palīdzēs gadījumā, ja viņš ir cieši nolēmis mainīt savu dzīves veidu. Tā, piemēram, ir ar podagras slimniekiem, kuriem veselības uzlabošanas nolūkos vispirms jāatsakās no nepareizajiem un kaitīgajiem ēšanas paradumiem. Pozitīvu rezultātu nebūs, ja pacients uzskata – es ļaunu jums sevi ārstēt, bet pats tomēr dzīvošu kā līdz šim, saka speciāliste.

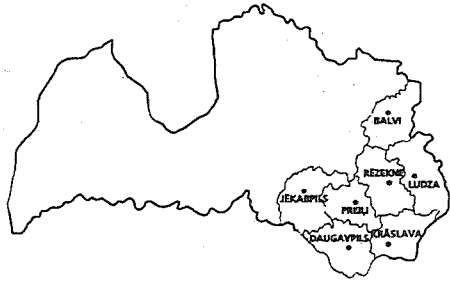
Popularitāte pieaug

Slimniekiem, kuri veselības uzlabošanai vēlas izmēģināt homeopātiskos līdzekļus, jāreķinās, ka pirmā vizīte pie ārsta būs vismaz stundu ilga. Šajā laikā tiek pārrunātas daudzas lietas, lai homeopāts varētu izrakstīt vajadzīgo līdzekli.

— Homeopātijai kā medicīnas nozarei saskatu lielas nākotnes iespējas, — saka ārste, — taču diemžēl ne tuvākajā laikā. Latvijā homeopātija pagaidām netiks iekļauta valsts programmā, bet būs maksas pakalpojums. Tas nozīmē, ka šīs ārstēšanas metodes varēs atļauties maksāspējīgie pacienti. Pašlaik Rīgā atvērtas daudzas ārstu homeopātu prakses, bet laukos pacientu loks šādiem speciālistiem nav plašs.

L. Kirillova

KAIMINU RAJONOS

BALVU RAJONĀ

Balvu meitenes filmējas Borowa MC klipā

Pagājušajā gadā grupa «Borowa MC» satricināja Latvijas mūzikas dzīvi ar savu pirmo singlu «Viskaistuokuo meitine», bet nu iznācis grupas pirmais video klips dziesmai «Silva». Video klipā, kas filmēts studentu kopmītnēs, filmējušās arī divas Balvu rajona meitenes – Ireta Čekse no

Tilžas un Gunta Bukša no Šķilbēniem. Ireta stāsta, ka pēc klipa parādīšanās televīzijā 7. klases puīši, kam viņa māca informātiku, visu stundu atkārtoti «Silva, Silva», gaidot viņas reakciju.

Tā balvenieši Varenā dziedādami sēņoja

Kādā no septembra sestdienām Balvu rajona kultūras darbinieki kopā ar rajona padomes izpilddirektoru un rajona padomes kultūras nodaļas vadītāju devās kul-

tūrvēsturiskās studijās uz Sēņu svētkiem Lietuvas pilsētā Varenā. Pirmajā dienā kultūras darbinieki apmeklēja pilsētas kultūras iestādes: kinoteātri, izstāžu zāli, bibliotēku, mākslinieka un komponista Čurloņa dzimto vecās Varenas ciemu un baznīcu, bet vakarā Varenas rajona kultūras darbinieki balveniešus aicināja uz tautisku vakarēšanu Marcinkjonis ciema brīvdabas sētā. Savukārt setdienas rītā uzreiz pēc pulksten sešiem balveniešu komanda de-

vās uz mežu, kur notika sēņošana sacensības. Tajās piedalījās 56 komandas. Balvu komandu sauca «Mušmires», jo galvās bija sarkanās cepurītes ar baltiem punktiņiem.

Rajona kultūras darbinieki bija izstrādājuši īpašu stratēģiju – dziedāšanu. Tas arī nesa panākumus, jo latvieši guva dziedāšanas komandas titulu un balvas – melnās keramikas traukus un svilpītes.

«Brīvā Daugava»

«Vaduguns»

JĒKABPILS RAJONĀ

Visvairāk tuberkulozes slimnieku Latvijā ir Jēkabpilī

Kā liecina statistika, 2006. gada pirmajā pusgadā Jēkabpils Latvijā ir pirmajā vietā tuberkulozes slimnieku skaita ziņā. Turklāt, ja citās pilsētās saslimstība samazinās, tad Jēkabpilī arvien ieaug.

Inficēties var jebkurš

Jēkabpils rajona centrālās slimnīcas tuberkulozes nodaļas vadītāja Inese Viksne informē, ka iemesls varētu būt visai lielā iedzīvotāju grupa, kuras sociāli ekonomiskā situācija sekmē šīs slimības izplatību. Bezdarbs, nepilnvērtīgs uzturs un kaitīgie ieradumi ir slimības izplatību veicinoši faktori.

Tuberkuloze ir viena no vecākajām cilvēcei zināmajām infekcijas slimībām. Tā skar visu organismu, bet visbiežāk elpošanas orgānus. Kaut arī vislielākais risks inficēties ir slimā cilvēka ģimenes locekļiem, draugiem un darbabiedriem, no tā nav pasargāts neviens neatkarīgi no sociālā stāvokļa, vecuma vai citiem apstākļiem. Vairums inficēto gan nenaslimstot, jo imūnā sistēma spēj infekciju nomākt.

Ar pārbaudēm nevajag kavēties

— Tuberkulozes cēloņi ir ļoti zināmi, un mēs tos efektīvi ārstējam, tomēr tā ir plaši izplatīta. 2005. gadā saslimstības ziņā bijām otrajā vietā valstī, šogad – jau

pirmajā, — stāsta ārste. — Visvairāk satrauc tas, ka stacionārā nonāk slimnieki ar ielaistām, galēji smagām slimības formām. Viņi izdala daudz bacīlu un ilgstoši bijuši lipīgi apkārtnē. Infekcijas izplatību var pārtraukt, tikai laicīgi atklājot slimnieku un viņu izārstējot.

Īpaši aktuālas pārbaudes ir personām, kurām ir bijusi saskarsme ar tuberkulozes slimniekiem. Bērniem parasti nav tādu pazīmju, kas būtu raksturīgas tikai tuberkulozei. Viņi sāk slimot ar akūtām elpceļu slimībām, ātri nogurst, zaudē ēstgribu. Bieži sūdzību nav vispār. Visuzņēmīgākie pret tuberkulozi ir zīdaiņi.

Bērnu skolās puslīdz regulāri pārbauda, bet pieaugušajiem par savu veselību jādomā pašiem. Tāpēc, ja rodas aizdomas, nekavējoties jāapmeklē ģimenes ārsts. Bezmaksas pārbaudes uz tuberkulozi veic arī rajona centrālās slimnīcas tuberkulozes nodaļā.

Pēdējo reizi pie ārsta bija pirms 15 gadiem

I.Viksne stāsta, ka daudzi cilvēki pēc tuberkulozes atklāšanas atzīstas, ka rentģena kabinetu pēdējo reizi apmeklējuši vēl padoņģu gados. Ir gadījumi, ka tuberkulozi atklāj tikai pēc cilvēka nāves, veicot sekciju.

Ne visi slimnieki esot tā dēvētie bomži. Viņu vidū ir arī pensionāri un bezdarbnieki. Pie tam perso-

nas, kam atklāta tuberkuloze, ne vienmēr stāstot par to ģimenei, tā pakļaujot riskam savus tuviniekus. Kādā ģimenē, kur slimojis tēvs, bijuši septiņi bērni, no kuriem četri inficējušies.

Vēl viena riska grupa ir cilvēki, kas sekmīgi ārstēti un var to turpināt ambulatori, bet viņu atbildības sajūta ne vienmēr esot tik liela, lai regulāri dzertu zāles un ietu uz pārbaudēm.

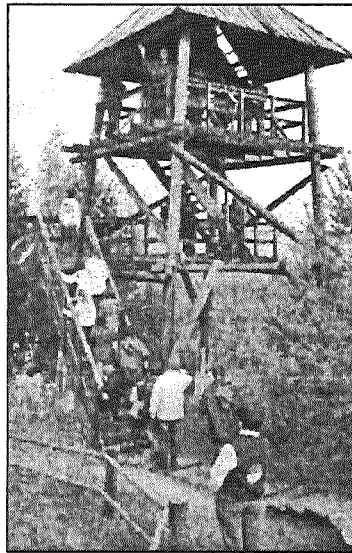
Jārod kontakts ar sociālajiem darbiniekiem

Par šīm problēmām I.Viksne informēja arī Jēkabpils domes sociālo lietu un veselības aizsardzības komitejas locekļus. Viņa aicināja pašvaldību uz sadarbību un ierosināja trūcīgajiem pacientiem, kas tuberkulozi ārstē ambulatori, piešķirt pārtikas pakas. Tās nodērtu veselības uzlabošanai un stimulētu pacientus nepārtautikt ārstēšanos, jo citādi zudis iespēja saņemt pārtiku. Ar sociālās pārvaldes palīdzību, nepārkāpjot Personu datu aizsardzības likumu, būtu iespējams apzināt un pārbaudīt slimo personu tuviniekus, jo viņi ne vienmēr informē par savu ģimeni.

Deputāti gan apšaubīja pārtikas pakas lietderību, jo persona, kurai ir tieksme lietot alkoholu, produktus var pārdot. Daudz lietderīgāk būtu izsniegt gatava ēdiena porcijas, taču nav tādas iespējas.

MADONAS RAJONĀ

Putni ir debešķīgi

● Lubāna ezera plašumus un putnus tuvplānā vislabāk varēja redzēt no skatu torņa un lūkojoties teleskopos.

Laikam nav tādu cilvēku, kas, redzot rudenīgās debesis kļūst gājputnu kāšus, nepaceltu skatienu augšup. Ar neapbruņotu aci, protams, daudz nevar redzēt, bet iztēloties gan – kas tie par putniem, cik daudz, kur tie uzkavējas, pirms aizlido. Toties, ja pa rokai ir binoklis vai teleskops, var novērot pat tuvplānus.

Profesionāli un interesenti, kas Teiču dabas rezervātā ornitologa Andra Avotiņa vadībā 1. un 8. oktobrī piedalījās Starptautisko putnu vērošanas dienu pasākumos, vērojot un uzskaitot putnus, guva daudz informācijas un iespaidu par putniem Lubānas ezera apkārtnē. Latvijā jau divpadsmito gadu notika starptautiskās putnu vērošanas dienas, kurās aktīvi iesaistās arī Teiču dabas rezervāta administrācija.

1. oktobra rītā, saule lecot, putnu vērotāji no Ļaudonas vidusskolas devās vērot un saskaitīt Teiču purvā nakšņojošās dzērves un zosis, bet 8. oktobrī, Starptautiskajā putnu vērošanas dienā, Teiču dabas rezervāta administrācija organizēja tematisko ekskursiju ar mērķi iepazīt Lubānas ezera dabu un vērot putnus.

8. oktobris, lietaina svētdiena. No Madonas autoostas pulksten 11.00 ceļā dodas mazliet neparasts autobuss, kas vedīs apkārt Lubānas ezeram. Autobusā – 37 ekskursanti no dažādām vie-

tām, kuri vēlas iepazīt gan Lubāna apkārtni, gan interesanti un lietderīgi pavadīt brīvo laiku, iepazīstot putnus.

Bilētes nebija jāpērk, jo autobusa apmaksā bija paredzēta Latvijas Vides aizsardzības fonda atbalstītajā projektā.

Laika apstākļi gan nelutināja, ik pa mirklim lija lietūs. Tomēr vērošanai izdevās atrast sausākos brīžus, kad visi devās laukā no autobusa. Katrs dalībnieks varēja atzīmēt savus novērotos putnus īpašā Latvijas Ornitoloģijas biedrības sagatavotā sugu sarakstā, ko apkopojā Inga Avotiņa.

Kāda tad bija putnu vērošanas dienas bilance? Teiču dabas rezervāta vecākais referents, ornitologs Andris Avotiņš iepazīstināja ar statistiku:

— Kopā novēroti 5863 putni no 51 sugas. Gan jāpiebilst, ka vienai putnu sugai (sējas zosij) novērojām pat divas pasugas, kas atšķiras ar knābja krāsojumu un nelielām citām izskata niansēm. Atšķirt gan var tikai tuvumā redzamos putnus, taču Zvejsalas diķos tādi bija. Kādā diķī ap 100 metru attālumā no mums peldēja un nebaidījās no cilvēku bara trīs tundras zosis un divas taigas sējas zosis. No citiem interesentākajiem novērojumiem jāpiemin baltie gārņi – kopā redzējām kādus sešus īpatņus.

«Stars»

Veiksmīgā diena makšķerniekam

Jaunu personīgo rekordu makšķerēšanā izdevies uzrādīt jēkabpilietim Jurijam Nikandrovam. Augustā viņš noķēra 8,880 kilogramus smagu līdaku, bet vēl veiksmīgāka bijusi Saeimas vēlēšanu diena – 7. oktobris —, kad viņš Daugavā, krācēs pie Trepes, izvilcis 11 kilogramus smagu un 1,11 metrus garu līdaku.

Veiksmīnieks stāsta, ka tā esot lielākā šīs sugas zivs, ko viņam jebkad izdevies izmakšķerēt. Pirms daudziem gadiem 10 kilogramus smagas līdakas noķertas Baļotes ezerā un Lubānā.

● Šo līdaku Jurijs Nikandrovš noķēris, makšķerējot ar pludiņmakšķeri un izmantojot dzīvo ēsmu.

«Brīvā Daugava»

10.

LIKUMĪBA, INFORMĀCIJA

Gada laikā dzērušo šoferu skaits ievērojami samazinājies

Pagājušā gada 14. oktobrī Latvijā stājās spēkā likuma normas, kas līdz ar ievērojamām soda naudām, automašīnas atņemšanu un novietošanu stāvlaukumā ļāva dzērušos transportlīdzekļu vadītājus sodīt ar administratīvo arestu no piecām līdz 15 diennaktīm. Vai bargie sodi likuši transportlīdzekļu vadītājiem būt uzmanīgākiem un nesēties pie stūres reibumā, informē Preiļu rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3. nodaļas priekšnieks Vilis Patmalnieks.

Gada laikā uz rajona ceļiem al-

kohola reibumā pie stūres aizturēti 189 transportlīdzekļu vadītāji (tajā skaitā arī velosipēdu vadītāji). Administratīvais arests no piecām līdz 15 diennaktīm piespriests 53 transportlīdzekļu vadītājiem, 46 no viņiem sodu izcietuši, bet pārējiem soda izpilde dažādu iemeslu dēļ atlikta.

Bargie sodi izrādījušies pietiekami efektīvi, lai transportlīdzekļu vadītāji kļūtu uzmanīgāki un aturētos no braukšanas dzērumā, secina V.Patmalnieks. Par to liecina statistika. Piemēram, laikā no 2004. gada oktobra vidus līdz 2005. gada 14. oktobrim, kad stājās spēkā likuma izmaiņas, uz rajona ceļiem policija dzērumā bija aizturējusi 273 vadītājus. Ma-

zāks kļuvis arī dzērumā izraisīto ceļu satiksmes negadījumu skaits. Ja attiecīgajā 2004./2005. gada laikā dzēruši šoferi bija izraisījuši 34 avārijas, tad no 2005. gada oktobra vidus līdz šī gada 14. oktobrim reģistrēts par 10 avārijām mazāk.

Autovadītāji ir sapratuši, ka braukšana reibumā draud ne tikai ar iespējamām avārijām, bet arī ar lielām nepatīkšanām – administratīvo arestu, pamatīgu soda naudu un transportlīdzekļa novietošanu speciālā stāvlaukumā. Tas viņus disciplinē, konstatē V.Patmalnieks. Lai situācija uzlabotos arī turpmāk, soda naudas vajadzētu paaugstināt vēl vairāk, pārliecināti ceļu policijas darbinieki.

Neaizmirstiet laikus pārreģistrēt transportlīdzekļus

Joprojām Ceļu satiksmes drošības direkcijas (CSDD) praksē sastopami gadījumi, kad transportlīdzekļi ir pārdoti, atdāvināti vai tamlīdzīgi, bet nav veikta to pārreģistrācija CSDD.

Šādā gadījumā CSDD transportlīdzekļu reģistrā un transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā saglabājas informācija par iepriekšējo īpašnieku. Līdz ar to šis īpašnieks saņem paziņojumus par nesamaksātajiem naudas sodiem, piemēram, par ceļu satiksmē iz-

darītiem pārkāpumiem, bez tam viņš ir lidzatlīdzīgs par soda naudas nomaksu. Vēl aktuālāka šī problēma kļūst līdz ar pārkāpumu fiksēšanas uzsākšanu ar tehniskajiem līdzekļiem (foto vai video radariem).

Lai izvairītos no šādiem nepatīkamiem starpgadījumiem, CSDD aicina transportlīdzekļu īpašniekus laikus veikt pārreģistrāciju īpašnieka vai turētāja maiņas gadījumā, kā arī pārreģistrēt tos transportlīdzekļus, kuri ir atsavināti iepriekš, bet pārreģistrācija vēl nav veikta.

Ja transportlīdzekļa jaunais īpašnieks nav atrodams, kā vienīgā palīdzība, ko CSDD var piedāvāt šādā situācijā, ir transportlīdzeklim uzlikt īpašnieka aizliegumu darbībai ar to. Ja šāds aizliegums reģistrēts, citas personas ar šo transportlīdzekli nevarēs iziet tehnisko apskati, kā arī veikt citas darbības CSDD. Šādā gadījumā jaunais īpašnieks būs spiests uzmeklēt iepriekšējo īpašnieku un veikt nepieciešamo pārreģistrāciju.

Grozījumi pārkāpumu uzskaites punktu sistēmā

No pagājušās piektdienas, 13. oktobra, tiek piešķirti pārkāpumu uzskaites punkti arī par nepiesprādzēšanos un braukšanu bez tehniskās apskates, informē Ceļu satiksmes drošības direkcijas sabiedrisko attiecību nodaļa.

Ministru kabineta pieņemtajos grozījumos pārkāpumu uzskaites punktu noteikumos paredzēti jauni pārkāpumi, par kuriem tiks piešķirti pārkāpumu uzskaites punkti, piemēram, par pasažieru pārvadāšanas noteikumu pārkāpšanu (viens punkts, ja nav piesprādzējis vadītājs, divi punkti, ja nav piesprādzēts pasažieris bērns), kā arī par transportlīdzekļa vadīšanu bez derīgas valsts tehniskās apskates (viens punkts).

Grozījumi nosaka arī vairākas citas izmaiņas soda punktu uzskaitē.

✓ Par nepakļaušanos atkārtotai vai vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli un bēgšanu turpmāk tiks piemēroti astoņi soda punkti līdzšinējo sešu vietā.

✓ Ar vienu soda punktu turpmāk vadītāji tiks sodīti arī par lielāka pasažieru skaita pārvadāšanu, nekā to norādījis transportlīdzekļa izgatavotājs. Noteikumi neattiecas uz pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem, izņemot maršruta taksometrus.

✓ Viens soda punkts tiks piemērots par bērnu grupu pārvadāšanu autobusā bez pavadona klātbūtnes.

✓ Par to noteikumu pārkāpšanu, kuri paredz lietot drošības līdzekļus bērnu pārvadāšanai, tiks piemēroti divi soda punkti.

✓ Par to noteikumu pārkāpšanu, kuri reglamentē pasažieru pārvadāšanu kravas automobili ārpus kabīnes, tiks piemērots

viens soda punkts, par pasažieru pārvadāšanu ārpus traktortehnikas kabīnes, piekabē un motocikla kravas nodaļā arī būs viens soda punkts.

✓ Turpmāk ar diviem soda punktiem sodīs vadītājus par pārvadāšanu vieglā automobiļa priekšējā sēdekli personu, kas ir jaunāka par 14 gadiem, ja automobiļa konstrukcijā nav paredzētas drošības jostas, kā arī uz motocikla sēdekļa.

Grozījumi paredz nepiešķirt trīs pārkāpumu uzskaites punktus, ja pārkāpumu uzskaites punktu sistēmā transportlīdzekļa vadītājam ir piemērots ietekmēšanas līdzeklis – aizliegums izmantot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības vienu gadu. Tāpat noteikts, ka pārkāpumu uzskaites punktus arī par traktortehnikas vadītāju pārkāpumiem uzskaitīs Ceļu satiksmes drošības direkcija.

POLICIJAS ZIŅAS

Laikā no 10. līdz 14. oktobrim Preiļu rajona policijas pārvaldes dežūrdalā reģistrēti 38 dažādi iesniegumi, no tiem 20 noziedzīgos nodarījumos ir uzsākti kriminālprocesi.

Uz rajona ceļiem šajā laikā reģistrēti četri satiksmes negadījumi, 12 huligāniskas darbības, septiņi ģimenes skandāli un deviņas zādzības.

Aiznesa elektroinstrumentus un darba rīkus

10. oktobrī rajona policijas pārvaldes dežūrdalā saņemts iesniegums no Līvāniem, kur Jelgavas ielā kādam iedzīvotājam no viņam piederošā šķūniša pazuduši elektroinstrumenti un kaste ar dažādiem darba rīkiem. Mantu īpašniekam zagļi radījuši materiālo zaudējumu 600 latu apmērā. Policija par zādzības izdarīšanu uzsākusi kriminālprocesu, notiek izmeklēšana.

Karjerā zog granti

11. oktobrī policijas pārvaldē ar iesniegumu griezušies Preiļu novada Preiļu pagasta centra darbinieki, jo konstatējuši, ka pašvaldībai piederošajā grants karjerā kāds nelikumīgi ņēmis granti. Notiek iesniegumā minētā fakta pārbaude.

Brauca dzērumā un bez tiesībām

11. oktobrī policijā uzsākts kriminālprocess pret kādu 1977. gadā dzimušu iedzīvotāju, kurš vadīja automašīnu Nissan Bluebird alkohola reibumā. Pie tam policijas darbinieki konstatējuši, ka šai personai nav noteiktā kārtībā iegūtas transportlīdzekļa vadītāja apliecības.

Nozaga zāles plāvēju un slīpmašīnu

11. oktobrī konstatēts, ka Līvānos, Baznīcas ielā kādam pilsētas iedzīvotājam no malkas šķūniša zagļi aiznesuši tur atstāto zāles plāvēju un leņķa slīpmašīnu. Tādā veidā mantu īpašniekam nodarīts materiālais zaudējums 180 latu apmērā. Par minētās zādzības izdarīšanu policija uzsākusi kriminālprocesu, notiek izmeklēšana.

Apzagts veikals Silajāņu pagastā

12. oktobrī Riebiņu novada Silajāņu pagasta Koļarovā konstatēts, ka uzlauzts SIA «TU Lauki» veikals, no kura zagļi aiznesuši dažādas pārtikas un rūpniecības preces. Policija uzsākusi kriminālprocesu. Pašlaik tiek noskaidrots materiālā zaudējuma apmērs.

Uzbrauca gājējai, kura šķērsoja ielu

13. oktobrī reģistrēts satiksmes negadījums Līvānos. Automašīnas VW Sharan vadītājs uzbrauca kādai nepilngadīgai meitenei, kura pa gājēju pāreju šķērsoja ielu. Negadījumā bojāta automašīna, bet cietusi gājēja ar kājas sasitumiem nogādāta Līvānu slimnīcā medicīniskās palīdzības sniegšanai.

Apzagts bāra apmeklētājs

14. oktobrī nepaveicās kādam bāra apmeklētājam Līvānos. Kamēr viņš tur atpūtās, zaglis aiznesa virsjaku un mobilo telefonu. Policija uzsākusi kriminālprocesu, notiek izmeklēšana.

Preiļu rajona policijas pārvaldes informācija

Pa zemē ieraktu šļūteni pāri robežai pumpēja spirtu

Valsts robežsardzes Ludzas pārvaldes robežsargi netālu no Latvijas – Krievijas robežlinijas atklājuši zemē ieraktu Latvijā ienākošu šļūteni. Noskaidrots, ka tā bijusi paredzēta spirta pārvietošanai kontrabandas ceļā no Krievijas uz Latviju.

Valsts robežsardzes Ludzas pārvaldes Kriminālizmeklēšanas dienesta darbinieki, veicot operatīvos pasākumus, Salnavas pagastā konstatēja šļūteni, kas ierakta zemē pie robežupes Rītupes. Plastmasas šļūtene 25 mm diametrā ierakta valsts robežas virzienā apmēram 15 līdz 20 cm dzi-

ļumā. Atklājās, ka šļūtenes kopējais garums ir 200 metri un tā beidzas 50 m pirms valsts robežas līnijas. Šļūtenes galā bija uzgriezta nosprostojoša plāksne un tā atradās zemē.

Sadarbības ietvaros tika informēts Krievijas Federācijas pilnvarotais pārstāvis uz Krievijas – Latvijas robežlinijas. Robežpilnvaroto pārstāvju tikšanās laikā tika saņemta informācija par to, ka, pateicoties Latvijas robežsardzes sniegtajam ziņām, Krievijas teritorijā atrasta tāda pati šļūtene, kura virzījās 500 metrus Krievijas valsts teritorijā.

«Ludzas Zeme»

Kas, jūsuprāt, nepieciešams, lai cilvēki Latvijā justos laimīgi?

Anita, Preiļu iedzīvotāja:
— Pats galvenais laimam tomēr ir veselība. Vēl arī nepieciešama iespēja strādāt un nopelnīt, un noteikti arī vislabākās attiecības ģimenē. Ziniet, saka, ka pilnai laimei nepieciešama nauda. To nevar noliegt, bet... Vajag strādāt, gan jau arī nauda būs, lai gan Preiļos šajā ziņā ir ļoti grūti. Arī mans dēls aizbrauca uz ārzemēm un tur iekārtojās darbā, jo te viņam nekādu izredzi nebija. Pagaidām jūtas apmierināts un par atgriešanos mājās nedomā. Tā, lūk, ar to laimi.

Ludmila Kukare, Preiļu iedzīvotāja:
— Man personīgi liekas, lai cilvēki justos laimīgi, visvairāk nepieciešamas valdības rūpes par tautu. Ne tikai par to, lai visiem būtu iespēja strādāt, bet arī pilnveidot sevi, teiksim, kultūras ziņā. Pašlaik sabiedrībā ir daudz problēmu. Es strādāju bērnu, tur iegriežas dažāda publika, cilvēki atbrīvojas un, kā saka, atklāj dvēseli. Nācies daudz ko dzirdēt, tāpēc esmu pārliecināta, ka vēl ir ļoti tālu līdz tam, lai mūsu valstī cilvēki justos laimīgi, droši un pārliecināti par nākotni. Ja runā par naudu, tad nauda cilvēkiem dod stabilitātes izjūtu un pārliecību par drošu rītdienu.

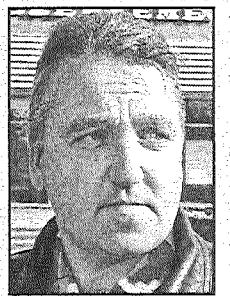
Māris Zalāns, Saunas pagasta iedzīvotājs:
— Uz tādu jautājumu ātrumā nemaz nevar atbildēt. Vispār ļoti daudz kas nepieciešams – laba ģimene un normālas attiecības, valsts, kas saprot un atbalsta savus iedzīvotājus, kā arī darba iespējas. Principā esmu pesimists, īpaši, ja runājam par valsts attieksmi. Uzskatu, ka valsts par mums absolūti nedomā – kā pašiem protam, tā arī kuļamies uz priekšu. Ja varam kādu piešmākt, labi, ja neizdodas – slikti. Tiem tur augšā vajadzīgi pašiem savi labumi.

Līgita Belousova, studē Daugavpilī:
— Uzskatu, ka pašreizējos apstākļos, lai mēs justos laimīgi, vajadzīga laba veselība, laba izglītība, lai varētu atrast labu darbu, kā arī, lai būtu labi cilvēki apkārt. Es, piemēram, pašlaik jūtos laimīga. Galvenais – veselība ir. Arī ar mācībām viss kārtībā, jo studēju Daugavpils Universitātē un esmu praksē Preiļu rajona tiesā. Būšu juriste un pagaidām izvēlēti profesija man ļoti patīk. Prakses laikā apmeklēju tiesas sēdes un redzu, ka cilvēkiem ir ļoti daudz problēmu. Bieži tiek skatītas lietas par zādībām, bet laimīgi cilvēki taču nezog, vai ne? Tomēr uz savu un savu draugu nākotni skatos optimistiski.

Andris Jukšs, Vārkavas pagasta iedzīvotājs:
— Neko daudz jau nevajag – lai cilvēki būtu nodrošināti, lai būtu darbs un līdz ar to stabili ienākumi. Par savu paziņu loku nevaru teikt, ka visi justos slikti, bet manāms, ka traucē naudas trūkums. Vasara bija grūta, un, kad neveicas darbos, tad neviens nestaigās laimīgi smaidīdams. Bet būtībā ir tā – ja pats par sevi neparūpēsies, neviens par tevi negādās.

L. Kirillova
Foto: A. Stepanovs

SLUDINĀJUMI, REKLĀMAS, LĪDZJŪTĪBAS

Noslēgts pirkuma līgums

PRIVATIZĀCIJAS AGENTŪRA PAZIŅO: noslēgts šāds apbūvēta zemesgabala pirkuma līgums

Zemesgabala adrese, kadastra numurs	Zemesgabala platība (kv.m)	Zemesgabala īpašuma tiesību nostiprinājums zemesgrāmatā	Zemesgabala pircējs	Pirkuma līguma datums
Preiļu rajons, Jersikas pagasts, "Būve L", zemes kadastra Nr. 7652 001 0131	14458	Jersikas pagasta zemesgrāmatā, folijas Nr. 100000185415	Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "BŪVE L"	2006.gada 1.septembris

Ar pilnu sludinājuma tekstu interesenti var iepazīties 2006.gada 13.oktobra laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" Nr. 164(3532), ielikums Nr. 40(404).

INSERVISS GROUP
AUTOMAŠĪNA UZ KREDĪTA

Mēs nopirksam jums

AUTO!

Avanss no Ls 0!

KASKO apdrošināšana un auto signalizācija nav obligātas, ja automašīnas cena ir līdz Ls 4000!

Preiļi, Brīvības 2, tālr. 53 81125

Latvijas Sociāldemokrātiskā strādnieku partija izsaka pateicību tiem 31 769 Latvijas vēlētājiem, kas 7. oktobrī 9. Saeimas vēlēšanās savas balsis atdeva par LSDSP apvienoto sarakstu. Jūsu balsis nekādā gadījumā nav nomestas zemē – tās ir protests pastāvošajai naudas varai un visatļautībai, tās ir solidaritātes apliecinājums mūsu idejām. Jūsu atbalsts dod mums spēku arī turpmāk cīnīties par vienkāršu cilvēka aizstāvību pret bagātnieku patvalu un sociālo bezatbildību valstī. **Paldies Jums!**
Jūsu LSDS

PĀRDOD: melasi, lopbarības kartupeļus. Piegādā graizījumus.
Tālr. 29661342.

Veic celtniecības darbus. Maina jumtus. Pamati. Izgatavo un uzstāda guļbūves.
Ātri un kvalitatīvi.
Tālr. 26810233.

PĒRK mežu ar zemi, cirsma, arī daļēji izstrādātus.
Tālr. 28675838, 28687815.

Gaisma, kas cilvēkā dzīvo,
Un siltums, ko izstaro sirds –
Tas nezūd. Tas paliek un mirdz.
Izsakām līdzjūtību Annai Potei,
TĒVU mūžībā pavadot.
«Līvānu Centra aptieka» un
«Zaļā aptieka» kolektīvi

Kāda smaga, pelēka diena,
Domas pie zemes spiež...
Jācer uz sauli un jāpacieš,
Jācer uz tiem, kas paliek,
Jācer uz darbiem, kas būs.
Kad mazā dvēselīte dodas uz
debesīm, izsakām vispatiesāko
līdzjūtību Martas VAIVODES
brālim Jānim, māsām –
Lūcijai, Elizabetei, Kristīnei,
vecākiem un vecvecākiem.
Sīļukalna pamatskolas kolektīvs

Sēro ziedi, vēji raud,
Dzīve pārtrūkusi...
Debesis un zeme raud
Klusi, klusi...
Skumju bridī esam kopā ar
Jāni Vaivodu un viņa ģimeni,
MĀSIŅU mūžībā pavadot.
Sīļukalna pamatskolas 7. klases
skolēni, audzinātāja un vecāki

RIEBIŅU NOVADA DOME pārdod mutiskā izsolē ar augšupejošu soli automašīnas:

- ◆ M2141 ar reģistrācijas nr. BB9569,
- ◆ «Latvija» RAF 22038-02 ar reģistrācijas nr. BT3617,
- ◆ VAZ 21074 ar reģistrācijas nr. CH2058,
- ◆ Moskvīč 412 ar reģistrācijas nr. BT3588,
- ◆ Audi 200 AVANT ar reģistrācijas nr. EM-567.

Automašīnu kopējā nosacītā cena ir Ls 700,00 (septiņi simti lati un 00 santīmi). Ar izsoles noteikumiem var iepazīties no paziņojuma par izsoli publicēšanas brīža novada domes kancelejā kab. nr. 5, Saules 8, Riebiņos, katru darbdienu no plkst. 8.30-17.00. Automašīnas var apskatīt katru darbdienu domes darba laikā, iepriekš saskaņojot ar tehniskās daļas vadītāju Juri Leici pa tālr.5324376 vai 29376691. Pieteikumi izsolei tiek pieņemti un reģistrēti no paziņojuma par izsoli publicēšanas brīža līdz 2006. gada 31. oktobrim plkst.10.00 Riebiņu novada domes kancelejā, kab. nr.5, Saules 8, Riebiņos. Automašīnu izsole notiks 2006. gada 31. oktobrī Riebiņu novada domes kabinetā nr. 3, Saules 8, Riebiņos, plkst. 10.30. Izsoles nodrošinājuma maksa tiek noteikta Ls 70 (septiņdesmit lati un 00 santīmi) apmērā. Iemaksa jāveic Riebiņu novada domes kontā nr. LV12UNLA0050005638857, kods UNLALV2X, SEB Latvijas Unibanka.

PĒRK īpašumus ar juridiskiem sarežģījumiem, kā arī pērk domājamās daļas īpašumos laukos.
Tālr. 7088995.

Pastāvīga celtniecības brigāde ātri un kvalitatīvi VEIKS VISU VEIDU CELTNIECĪBAS DARBUS.
Dizains. Nedārgi.
Būvmateriāliem atlaide līdz 30%!!!
Tālr. 27147909.

A/S «Latgales Finanšu un investīciju kompānija» piedāvā:
● Kredītu pret nekustamā īpašuma ķīlu līdz 10 gadiem ar procentu likmi no 10% gadā **bez izziņas par ienākumiem.**
● Privatizācijas sertifikāti uz nomaksu.
Preiļos, Raiņa bulv. 13, 300. kab., Līvānos (otrdienās slimnīcas 2. stāvā). Tālr. 5324164, 28345847.

AICINA DARBĀ KĀVĒJUS.
Alga Ls 500.
Tālr. 29478728, 29445135.

SIA «IBIZA»
Iepērk pie ceļa

Priēde		Egle	
diam. 14-18	Ls 36	diam. 14-17	Ls 36
diam. 18-24	Ls 44	diam. 18-24	Ls 45
diam. 26-45	Ls 44	diam. 25 <	Ls 45

Iepērk papirmalku par augstām cenām.
Tālr. 26303968, 26457973.
www.ibiza.lv
Ātra apmaksa. No cenām netiek ieturēti % un transporta izmaksas.

K R E D I T I
bez ķīlas pensionāriem un strādājošām personām.
PĒRK – PĀRDOD sertifikātus. LOMBARDS.
Preiļos, Daugavpils 37.
Tālr. 26198846.
Līvānos, Stacijas 1.
Tālr. 26780843.

Pērk mežus, cirsma, izcirtumus.
Tālr. 28614444, 28467026.